

ΝΟΜΟΣ: 100/1975

ΦΕΚ: Α 162/01.08.1975

ΤΙΤΛΟΣ: "ΠΕΡΙ ΚΥΡΩΣΕΩΣ Α) ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ ΠΕΡΙ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΝΟΙΑΣ, ΥΠΟΓΡΑΦΕΙΣΗΣ ΕΝ ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ ΤΗ 14Η ΙΟΥΛΙΟΥ 1967 ΚΑΙ Β) ΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗΝ ΔΙΑΣΚΕΨΙΝ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ ΤΟΥ ΙΟΥΛΙΟΥ 1971 ΓΕΝΟΜΕΝΗΣ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΒΕΡΝΗΣ 1886".

ΑΡΘΡΟ 1

Κυρούται και έχει ισχύν νόμου η Σύμβασις περί συστάσεως Παγκοσμίου Οργανώσεως Προστασίας της Ιδιοκτησίας επί των έργων της διανοίας υπογραφείσα εν Στοκχόλμη τη 14η Ιουλίου 1967 ως και η σύμβασις της Βέρνης περί προστασίας των λογοτεχνικών και καλλιτεχνικών έργων ως αναθεωρήθη εν Παρισίοις κατ' Ιούλιον 1971 ών τα κείμενα έπονται εν Γαλλικώ προτύπω και Ελληνική μεταφράσει.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΤΗΣ ΒΕΡΝΗΣ

Διά την προστασίαν των λογοτεχνικών και καλλιτεχνικών έργων της 9 Σεπτεμβρίου 1886. Συμπληρωθείσα εν Παρισίοις την 4ην Μαΐου 1896, αναθεωρηθείσα εν Βερολίνω την 13ην Νοεμβρίου 1908, συμπληρωθείσα εν Βέρνην την 20ήν Μαρτίου 1914 και αναθεωρηθείσα εν Ρώμη την 2αν Ιουνίου 1928, εν Βρυξέλλαις την 26ην Ιουνίου 1948, εν Στοκχόλμη την 14ην Ιουλίου 1967 και εν Παρισίοις την 24ην Ιουλίου 1971. Αι χώραι της Ενώσεως άπασαι εμπνεόμεναι από την επιθυμίαν να προστατεύσουν κατά τον πλέον αποτελεσματικόν και ομοιόμορφον τρόπον τα δικαιώματα των δημιουργών επί των λογοτεχνικών και καλλιτεχνικών έργων των. Αναγνωρίζουσαι την σημασίαν των εργασιών της Αναθεωρητικής Διασκέψεως της συνελθούσης εν Στοκχόλμη το 1967. Απεφάσισαν να αναθεωρήσουν την εγκριθείσαν υπό της Διασκέψεως της Στοκχόλμης πράξιν, χωρίς να τροποποιήσουν τα άρθρα 1 έως 20 και 22 έως 26 της πράξεως ταύτης. Κατά συνέπειαν, οι υπογεγραμμένοι Πληρεξούσιοι, μετά την κατάθεσιν των διαπιστευτηρίων των, τα οποία ευρέθησαν τυπικώς έγκυρα, απεφάσισαν τα ακόλουθα:

Άρθρον 1

Αι χώραι εις τας οποίας εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβασις συνιστούν Ενωσιν διά την προστασίαν των δικαιωμάτων των δημιουργών επί των λογοτεχνικών και καλλιτεχνικών έργων των.

Άρθρον 2

1. Οι όροι "λογοτεχνικά και καλλιτεχνικά έργα" περιλαμβάνουν όλας τας παραγωγάς λογοτεχνικής, επιστημονικής και καλλιτεχνικής φύσεως, οιοσδήποτε είναι ο τρόπος και η μορφή εκφράσεως, ως: τα βιβλία, φυλλάδια και λοιπά γραπτά, τας διαλέξεις, τας προσφωνήσεις, τα κηρύγματα και άλλα έργα της αυτής φύσεως, τα δραματικά και δραματικομουσικά έργα, τα χορογραφικά έργα και τας παντομίμας, τας μουσικάς συνθέσεις μετά ή άνευ λόγων, τα κινηματογραφικά έργα, με τα οποία εξομοιούνται τα εκφραζόμενα διά μέσου αναλόγου προς την κινηματογραφίαν, τα έργα ιχνογραφίας, ζωγραφικής, αρχιτεκτονικής, γλυπτικής, χαρακτικής, λιθογραφίας, τα φωτογραφικά έργα προς τα οποία εξομοιούνται τα εκφραζόμενα διά μέσου αναλόγου προς την φωτογραφίαν, τα έργα των εφηρμοσμένων τεχνών, τας εικονογραφήσεις, τους γεωγραφικούς χάρτας, τα σχέδια, σκίτσα και πλαστικά έργα σχετικά με την γεωγραφίαν, την τοπογραφίαν, την αρχιτεκτονικήν ή τας επιστήμας.

2. Αι νομοθεσίαι των χωρών της Ενώσεως διατηρούν πάντως την ευχέρειαν να προβλέπουν ότι τα λογοτεχνικά και καλλιτεχνικά έργα ή μία ή πλείονες κατηγορίαι αυτών δεν προστατεύονται εφ'όσον δεν απετυπώθησαν επί τινος υλικού στηρίγματος.

3. Προστατεύονται ως πρωτότυπα έργα, επιφυλασσομένων των δικαιωμάτων του δημιουργού του πρωτοτύπου έργου, αι μεταφράσεις, προσαρμογαί, διαρρυθμίσεις μουσικής και άλλαι μετατροπαί λογοτεχνικού ή καλλιτεχνικού έργου.

4. Επιφυλάσσεται εις τας νομοθεσίας των χωρών της Ενώσεως να καθορίσουν την παρασχετέαν προστασίαν εις τα επίσημα κείμενα νομοθετικής, διοικητικής, ή δικαστικής φύσεως, ως και εις τας επισήμους μεταφράσεις, των κειμένων τούτων.

5. Αι συλλογαί λογοτεχνικών και καλλιτεχνικών έργων, ως αι εγκυκλοπαίδειαι και ανθολογίαι αίτινες, δια της επιλογής ή της διαρρυθμίσεως της ύλης, αποτελούν πνευματικάς δημιουργίας, προστατεύονται ως τοιαύται, επιφυλασσομένων των δικαιωμάτων των δημιουργών εφ' εκάστου εκ των αποτελούντων τας συλλογάς ταύτας έργων.

6. Τα ως άνω αναφερόμενα έργα τυγχάνουν προστασίας εις όλας τας χώρας της Ενώσεως. Η προστασία αυτή ασκείται προς όφελος του δημιουργού και παντός δικαιοδόχου.

7. Επιφυλάσσεται εις τας νομοθεσίας των χωρών της Ενώσεως να προσδιορίσουν τον χώρον εφαρμογής των νόμων, οίτινες αφορούν τα έργα των εφηρμοσμένων τεχνών και τα βιομηχανικά σχέδια και πρότυπα, ως και τους όρους προστασίας των έργων, σχεδίων και προτύπων τούτων, λαμβανομένων υπ'όψιν των διατάξεων του άρθρου (74) 62α της παρούσας Συμβάσεως. Διά τα προστατευόμενα εις τας χώρας προελεύσεως απλώς ως σχέδια ή πρότυπα έργα, δεν δύναται να ζητηθή εις άλλην χώραν της Ενώσεως ειμή ή ειδική προστασία η παρεχόμενη εις την χώραν ταύτην, εις τα σχέδια και πρότυπα. Πάντως, εάν εις την χώραν ταύτην δεν παρέχεται τοιαύτη ειδική προστασία, τα εν λόγω έργα προστατεύονται ως καλλιτεχνικά έργα.

8. Η προστασία της παρούσης Συμβάσεως δεν εφαρμόζεται επί των νέων της ημέρας ή επί των διαφόρων γεγονότων τα οποία έχουν τον χαρακτήρα απλών δημοσιογραφικών πληροφοριών.

Άρθρο 2 δ'ς

1. Αι νομοθεσίαι των χωρών της Ενώσεως διατηρούν πάντως την ευχέρειαν να αποκλείσουν, εν όλω ή εν μέρει, εκ της προβλεπομένης εις το προηγούμενον άρθρον προστασίας τους πολιτικούς λόγους και τας αγορεύσεις ενώπιον δικαστηρίου.

2. Αι νομοθεσίαι των χωρών της Ενώσεως διατηρούν επίσης την ευχέρειαν να ορίζουν τας προϋποθέσεις υπό τας οποίας αι διαλέξεις, προσφωνήσεις και άλλα έργα της αυτής φύσεως, εκφωνούμενα δημοσίως θα δύναται να αναδημοσιεύωνται διά του τύπου, να μεταδίδωνται διά του ραδιοφώνου, να μεταφέρονται δι' ενσυρμάτου μεταδόσεως εις το κοινόν και να αποτελούν αντικείμενον των εν άρθρω 11 δ'ς 1 της παρούσας Συμβάσεως δημοσίων ανακοινώσεων, όταν τοιαύτη χρησιμοποίησις δικαιολογήται από τον επιδιωκόμενον σκοπόν πληροφορήσεως.

3. Ο συγγραφεύς διατηρεί πάντως το αποκλειστικόν δικαίωμα να συγκεντρώση εις συλλογήν τα εις τα προηγούμενα εδάφια αναφερόμενα έργα του.

Άρθρον 3

1. Προστατεύονται δυνάμει της παρούσης Συμβάσεως: α) Οι δημιουργοί, υπήκοοι μιας των χωρών της Ενώσεως, διά τα έργα των δημοσιευθέντα ή μή. β) Οι δημιουργοί, μη υπήκοοι μιας των χωρών της Ενώσεως, διά τα έργα τα οποία δημοσιεύουν δια πρώτην φοράν εις μίαν των χωρών τούτων ή συγχρόνως εις χώραν ξένην προς την Ενωσιν και εις χώραν της Ενώσεως.

2. Οι δημιουργοί, μη υπήκοοι μιας των χωρών της Ενώσεως, αλλ' έχοντες την συνήθη διαμονήν των εις μίαν εξ αυτών, εξομοιούνται διά την εφαρμογήν της παρούσης Συμβάσεως, με τους δημιουργούς, υπηκόους της εν λόγω χώρας.

3. Δια του όρου "δημοσιευθέντα έργα" νοούνται τα έργα τα δημοσιευθέντα με την συγκατάθεσιν των δημιουργών των, οιασδήποτε και αν είναι ο τρόπος κατασκευής των αντιτύπων, υπό τον όρον όμως ότι η διάθεσις τούτων, υπήρξε τοιαύτη, ώστε να ικανοποιηθή τας ευλόγους ανάγκας του κοινού, λαμβανομένης υπ'όψιν της φύσεως του έργου. Δεν αποτελούν δημοσίευσιν ή παράστασις δραματικομουσικού ή κινηματογραφικού έργου, η εκτέλεσις μουσικού έργου, η δημοσία απαγγελία λογοτεχνικού έργου, η μετάδοσις ή η ραδιοφωνική εκπομπή λογοτεχνικών ή καλλιτεχνικών έργων, η έκθεσις έργου τέχνης και η κατασκευή αρχιτεκτονικού έργου.

4. Θεωρείται ως δημοσιευθέν συγχρόνως εις πλείονας χώρας πάν έργον, το οποίον εξεδόθη εις δύο ή πλείονας χώρας εντός τριάκοντα ημερών από της πρώτης δημοσιεύσεως.

Άρθρον 4

Προστατεύονται δυνάμει της παρούσης Συμβάσεως, έστω και αν δεν πληρούνται αι προβλεπόμεναι εις το άρθρον 3 προϋποθέσεις: α) Οι δημιουργοί των κινηματογραφικών έργων, των οποίων ο παραγωγός έχει την έδραν του ή την συνήθη διαμονήν του εις μίαν των χωρών της Ενώσεως. β) Οι δημιουργοί των αρχιτεκτονικών έργων των ανεγερθέντων εις μίαν χώραν της Ενώσεως ή των έργων γραφικών και πλαστικών τεχνών, ενσωματωμένων εις ακίνητον, ευρισκόμενον εις χώραν της Ενώσεως.

Άρθρον 5

1. Οι δημιουργοί απολαμβάνουν, όσον αφορά τα έργα διά τα οποία προστατεύονται δυνάμει της παρούσης Συμβάσεως εις τας χώρας της Ενώσεως άλλας από την χώραν προελεύσεως του έργου, των δικαιωμάτων, τα οποία οι αντίστοιχοι νόμοι αναγνωρίζουν ή μέλλουν να αναγνωρίσουν εις τους υπηκόους των, ως και των δικαιωμάτων, άτινα ειδικώς παρέχονται διά της παρούσης Συμβάσεως.

2. Η απόλαυσις και η άσκησις των δικαιωμάτων τούτων δεν υπόκεινται εις οιαδήποτε διατύπωσιν. Η απόλαυσις και η άσκησις αύτη είναι ανεξάρτητοι από την ύπαρξιν της προστασίας εις την χώραν προελεύσεως του έργου. Κατά συνέπειαν πέραν των ορισμών της παρούσης Συμβάσεως, η έκτασις της προστασίας ως και τα ένδικα μέσα τα παρεχόμενα εις τον δημιουργόν προς εξασφάλισιν των δικαιωμάτων του ρυθμίζονται αποκλειστικώς συμφώνως προς την νομοθεσίαν της χώρας, εις την οποίαν ζητείται η προστασία.

3. Η προστασία εις την χώραν προελεύσεως ρυθμίζεται από την εθνικήν νομοθεσίαν. Πάντως, όταν ο δημιουργός δεν είναι υπήκοος της χώρας προελεύσεως του έργου, διά το οποίον προστατεύεται υπό της παρούσης Συμβάσεως θα έχη εν τη χώρα ταύτη τα αυτά δικαιώματα με τους δημιουργούς, υπηκόους αυτής.

4. Θεωρείται ως χώρα προελεύσεως: α) Διά τα έργα τα δημοσιευθέντα δια πρώτην φοράν εις μίαν των χωρών της Ενώσεως, η τελευταία αυτή χώρα. Εάν πρόκειται, όμως, περί έργων δημοσιευθέντων συγχρόνως εις πλείονας χώρας της Ενώσεως αναγνωρίζουσας διαφόρου διάρκειας προστασίας, η χώρα εκείνη, της οποίας η νομοθεσία παρέχει την βραχυτέραν διάρκειαν προστασίας. β) Δια τα έργα τα δημοσιευθέντα συγχρόνως εις χώραν ξένην προς την Ένωσιν και εις χώραν της Ενώσεως η τελευταία αυτή. γ) Διά τα μή δημοσιευθέντα έργα ή διά τα δημοσιευθησόμενα διά πρώτην φοράν εις χώραν ξένην προς την Ένωσιν, άνευ συγχρόνου δημοσιεύσεως εις χώραν της Ενώσεως, η χώρα της Ενώσεως, της οποίας είναι υπήκοος ο δημιουργός. Πάντως: ι) Εάν πρόκειται περί κινηματογραφικών έργων, των οποίων ο παραγωγός έχει την έδραν του ή την συνήθη διαμονήν του εις χώραν της Ενώσεως, η χώρα προελεύσεως θα είναι η τελευταία αυτή χώρα και, ιι) Εάν πρόκειται περί αρχιτεκτονικών έργων, ανεγερθέντων εις χώραν της Ενώσεως ή περί έργων των γραφικών και πλαστικών τεχνών, ενσωματωθέντων εις ακίνητον ευρισκόμενον εις χώραν της Ενώσεως, η χώρα προελεύσεως θα είναι η τελευταία αυτή χώρα.

Άρθρον 6

1. Οσάκις χώρα ξένη προς την Ένωσιν, δεν προστατεύη επαρκώς τα έργα δημιουργών υπηκόων μιας των χωρών της Ενώσεως, η τελευταία αυτή χώρα θα δύναται να περιορίση την προστασίαν των έργων, των οποίων οι δημιουργοί κατά τον χρόνον της πρώτης δημοσιεύσεως των έργων τούτων, είναι υπήκοοι της άλλης χώρας και δεν έχουν την συνήθη διαμονήν των εις μίαν των χωρών της Ενώσεως. Εάν η χώρα της πρώτης δημοσιεύσεως κάνη χρήσιν της ευχερείας ταύτης, αι άλλαι χώραι της Ενώσεως δεν υποχρεούνται να παράσχουν εις έργα υπαχθέντα ούτως εις ειδικήν μεταχείρισιν προστασίαν ευρυτέραν εκείνης, η οποία παρέχεται εις αυτά εις την χώραν της πρώτης δημοσιεύσεως.

2. Ουδείς περιορισμός θεσπιθείς δυνάμει του προηγουμένου εδαφίου, δύναται να θίγη τα δικαιώματα, τα οποία δημιουργός τις θα έχει αποκτήσει επί έργου δημοσιευθέντος εις χώραν της Ενώσεως προ της εφαρμογής του περιορισμού τούτου.

3. Αι χώραι της Ενώσεως, αι οποίαι, δυνάμει του παρόντος άρθρου, θα περιορίσουν την προστασίαν των δικαιωμάτων των δημιουργών, θα γνωστοποιήσουν τούτο εις τον Γενικόν Διευθυντήν της Παγκοσμίου Οργανώσεως Ιδιοκτησίας επί των έργων της Διανοίας (αναφερόμενον κατωτέρω ως ο "Γενικός Διευθυντής"), ή δι' εγγράφου δηλώσεως εν ή θα μνημονεύωνται αι χώραι, έναντι των οποίων περιορίζεται η προστασία, ως και οι περιορισμοί, εις ούς υπόκεινται τα δικαιώματα των δημιουργών, υπηκόων των χωρών τούτων. Ο Γενικός Διευθυντής θα γνωστοποιήση αμέσως το γεγονός εις όλας τας χώρας των Ενώσεως.

Άρθρον 6 δΐς

1. Ανεξαρτήτως των περιουσιακών δικαιωμάτων του δημιουργού, ακόμη δε και μετά την εκχώρησιν τούτων, ο δημιουργός διατηρεί το δικαίωμα να διεκδικήση την πατρότητα του έργου και να αντιταχθή εις πάσαν παραμόρφωσιν, ακρωτηριασμόν ή άλλην τροποποίησιν του έργου τούτου ή εις πάσαν άλλην προσβολήν του αυτού έργου θιγούσης την τιμήν ή την φήμην του.

2. Τα ανεγνωρισμένα εις τον δημιουργόν δικαιώματα, δυνάμει του ως άνω εδαφίου 1) διατηρούνται, μετά τον θάνατόν του τουλάχιστον μέχρις αποσβέσεως των περιουσιακών δικαιωμάτων και ασκούνται υπό των προσώπων ή ιδρυμάτων, άτινα ομιμοποιούνται προς τούτο από την εθνικήν νομοθεσίαν της χώρας, ένθα ζητείται η προστασία. Πάντως, αι χώραι των οποίων η νομοθεσία, η ισχύουσα κατά τον χρόνον της επικυρώσεως της παρούσας πράξεως ή της προσχωρήσεως εις αυτήν, δεν περιλαμβάνει διατάξεις εξασφαλίζούσας την προστασίαν, μετά τον θάνατον του δημιουργού, όλων των ανεγνωρισμένων δυνάμει της ως άνω παραγράφου 1) δικαιωμάτων, έχουν την ευχέρειαν να προβλέψουν ότι ωρισμένα εκ των δικαιωμάτων τούτων δεν διατηρούνται μετά τον θάνατον του δημιουργού.

3. Τα ένδικα μέσα προς διασφάλισιν των ανεγνωρισμένων εν τω παρόντι άρθρω δικαιωμάτων διέπονται από την νομοθεσίαν της χώρας, ένθα ζητείται η προστασία.

Άρθρον 7

1. Η διάρκεια της παρεχομένης διά της παρούσης Συμβάσεως προστασίας καλύπτει την ζωήν του δημιουργού και πενήτηκοντα έτη μετά τον θάνατόν του.

2. Πάντως, διά τα κινηματογραφικά έργα, αι χώραι της Ενώσεως δύνανται να προβλέψουν ότι η διάρκεια της προστασίας λήγει πενήτηκοντα έτη μετά τον χρόνον, καθ'όν το έργον κατέστη προσιτόν εις το κοινόν, με την συγκατάθεσιν του δημιουργού ή ότι, ελλείψει τοιούτου επισυμβάντος γεγονότος κατά την διάρκειαν των πενήτηκοντα ετών από της πραγματοποιήσεως τοιούτου έργου, ότι η διάρκεια της προστασίας λήγει πενήτηκοντα έτη μετά την πραγματοποίησιν ταύτην.

3. Διά τα ανώνυμα ή ψευδώνυμα έργα, η διάρκεια της παρεχομένης διά της παρούσης Συμβάσεως προστασίας λήγει πενήτηκοντα έτη μετά τον χρόνον καθ'όν το έργον κατέστη νομίμως προσιτόν εις τον κοινόν. Πάντως, όταν το υιοθετηθέν υπό του δημιουργού ψευδώνυμον ουδεμίαν καταλείπη αμφιβολίαν περί της ταυτότητός του, η διάρκεια της προστασίας είναι η προβλεπομένη εις την παράγραφον 1). Εάν ο δημιουργός ανωνύμου ή ψευδωνύμου έργου αποκαλύψη την ταυτότητά του κατά την ως άνω περίοδον, η διάρκεια της

εφαρμοστέας προστασίας είναι η προβλεπόμενη εις την παράγραφον 1). Οι χώροι της Ενώσεως δεν υποχρεούνται να προστατεύσουν τα ανώνυμα ή ψευδώνυμα έργα διὰ τα οποία ευλόγως δύνανται τις να υποθέσει ότι ο δημιουργός των απέθανε προ πενήντα ετών.

4. Οι νομοθεσίες των χωρών της Ενώσεως διατηρούν την ευχέρειαν να ρυθμίζουν την διάρκειαν της προστασίας των φωτογραφικών έργων και εκείνην των έργων των εφηρμοσμένων τεχνών ως έργων καλλιτεχνικών. Πάντως, η εν λόγω διάρκεια δεν δύναται να είναι κατωτέρα μιας εικοσιπενταετίας από της πραγματοποιήσεως τοιούτου έργου.

5. Η προθεσμία προστασίας μετά τον θάνατον του δημιουργού και οι προβλεπόμεναι εις τας ως άνω παραγράφους 2), 3) και 4) προθεσμίες αρχίζουν από του θανάτου ή του προβλεπομένου από τα εδάφια ταύτα γεγονότος, αλλ' η διάρκεια των προθεσμιών τούτων υπολογίζεται μόνον από της 1ης Ιανουαρίου του επομένου του θανάτου ή του εν λόγω γεγονότος έτους.

6. Οι χώροι της Ενώσεως δύνανται να παράσχουν διάρκειαν προστασίας ανωτέραν των προβλεπομένων εις τα προηγούμενα εδάφια.

7. Οι δεσμευόμεναι διὰ της πράξεως της Ρώμης της παρούσης Συμβάσεως χώροι της Ενώσεως, αίτινες παρέχουν, εις την εθνικήν νομοθεσίαν των, εν ισχύϊ κατά τον χρόνον της υπογραφής της παρούσης πράξεως, διαρκείας κατωτέρας των προβλεπομένων εις τα προηγούμενα εδάφια, έχουν την ευχέρειαν να τας διατηρήσουν, προσχωρούσαι εις την παρούσαν πράξιν ή επικυρούσαι αυτήν.

8. Εις όλας τας περιπτώσεις, η διάρκεια θα διέπεται από τον νόμον της χώρας, ένθα ζητείται η προστασία. Πάντως, πλήν διαφόρου ρυθμίσεως από την νομοθεσίαν της τελευταίας ταύτης χώρας, δεν θα υπερβείνη αύτη την διάρκεια, την οριζομένην εις την χώραν προελεύσεως του έργου.

Άρθρο 7 δις

Οι διατάξεις του προηγούμενου άρθρου εφαρμόζονται επίσης όταν το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας ανήκη από κοινού εις τους συνεργάτας ενός έργου, υπό την επιφύλαξιν ότι οι επόμεναι του θανάτου του δημιουργού προθεσμίες υπολογίζονται από του θανάτου του τελευταίου επιζώντος συνεργάτου.

Άρθρον 8

Οι δημιουργοί λογοτεχνικών και καλλιτεχνικών έργων, προστατευομένων υπό της παρούσης Συμβάσεως, απολαύουν, καθ'όλην την διάρκειαν των δικαιωμάτων των επί του πρωτοτύπου

έργου των, του αποκλειστικού δικαιώματος, μεταφράσεως των έργων των ή παροχής αδειάς διά τοιαύτην μετάφρασιν.

Άρθρον 9

1. Οι δημιουργοί λογοτεχνικών και καλλιτεχνικών έργων, προστατευομένων υπό της παρούσης Συμβάσεως έχουν το αποκλειστικόν δικαίωμα να επιτρέψουν την αναπαραγωγήν των έργων τούτων, καθ' οιονδήποτε τρόπον και υφ' οιανδήποτε μορφήν.

2. Αι νομοθεσίαι των χωρών της Ενώσεως διατηρούν την ευχέρειαν να επιτρέψουν την αναπαραγωγήν των εν λόγω έργων εις ωρισμένας ειδικάς περιπτώσεις, υπό τον όρον ότι η τοιαύτη αναπαραγωγή δεν βλάπτει την κανονικήν εκμετάλλευσιν του έργου, ούτε προκαλεί αδικαιολόγητον βλάβην εις τα νόμιμα συμφέροντα του δημιουργού.

3. Πάσα ηχητική ή οπτική εγγραφή θεωρείται ως αναπαραγωγή κατά την έννοιαν της παρούσης Συμβάσεως.

Άρθρον 10

1. Είναι νόμιμος η παράθεσις αποσπασμάτων εξ έργου το οποίον κατέστη ήδη νομίμως προσιτόν εις τον κοινόν, υπό τον όρον ότι είναι σύμφωνος προς τα χρηστά ήθη και καθ' ό μέτρον δικαιολογείται από τον επιδιωκόμενον σκοπόν, συμπεριλαμβανομένων αποσπασμάτων εξ άρθρων εφημερίδων και περιοδικών συλλογών υπό την μορφήν επισκοπήσεων του τύπου.

2. Διατηρείται η ισχύς της νομοθεσίας των χωρών της Ενώσεως και των υφισταμένων ή συμφωνηθησομένων ιδιαιτέρων μεταξύ των ρυθμίσεων, όσον αφορά την ευχέρειαν νομίμου χρησιμοποίησεως, εν ώ μέτρω τούτο δικαιολογείται από τον επιδιωκόμενον σκοπόν, των λογοτεχνικών ή καλλιτεχνικών έργων προς διάνθισιν της εκπαιδεύσεως μέσω εκδόσεων, ραδιοφωνικών εκπομπών ή ηχητικών ή οπτικών εγγραφών, υπό την επιφύλαξιν η τοιαύτη χρησιμοποίησις να είναι σύμφωνος προς τα χρηστά ήθη.

3. Αι προθεσμίαι αποσπασμάτων και χρησιμοποιήσεις, αίτινες αναφέρονται εις τα προηγούμενα εδάφια θα πρέπει να μνημονεύουν την πηγήν και το όνομα του δημιουργού, εάν το όνομα τούτο εμφανίζεται εις την πηγήν.

Άρθρο 10 δις

1. Αι νομοθεσίαι των χωρών της Ενώσεως διατηρούν την ευχέρειαν να επιτρέπουν την αναδημοσίευσιν διά του τύπου ή της ραδιοφωνίας ή της ενσυρμάτου διαβιβάσεως εις το κοινόν, των άρθρων επικαιρότητος οικονομικού, πολιτικού ή θρησκευτικού περιεχομένου δημοσιευομένων εις εφημερίδας ή περιοδικάς συλλογάς ή των διά του ραδιοφώνου μεταδιδομένων έργων της αυτής φύσεως, εις άς περιπτώσεις δεν έχει ρητώς επιφυλαχθή η

αναδημοσίευσις, η ραδιοφωνική μετάδοσις ή η ως άνω ενσύρματος διαβίβασις αυτών. Πάντως η πηγή πρέπει να αναφέρεται σαφώς η κύρωσις της υποχρεώσεως ταύτης καθορίζεται από την νομοθεσίαν της χώρας, ένθα ζητείται η προστασία.

2. Επιφυλάσσεται επίσης εις τας νομοθεσίας των χωρών της Ενώσεως να καθορίζουν τους όρους από τους οποίους, επ' ευκαιρία απεικονίσεως γεγονότων της επικαιρότητος διά της φωτογραφίας ή της κινηματογραφίας ή διά της ραδιοφωνίας ή της ενσυρμάτου διαβίβασεως εις το κοινόν, τα θεώματα ή ακουόμενα κατά την διάρκειαν του γεγονότος λογοτεχνικά ή καλλιτεχνικά έργα δύνανται εν ώ μέτρω τούτο δικαιολογείται από τον επιδιωκόμενον σκοπόν ενημερώσεως, να αναδημοσιεύεται ή να καθίστανται προσιτά εις το κοινόν.

Άρθρον 11

1. Οι δημιουργοί δραματικών δραματικο-μουσικών ή μουσικών έργων έχουν το αποκλειστικόν δικαίωμα να επιτρέπουν: 1) Την δημοσίαν παράστασιν και εκτέλεσιν των έργων των, περιλαμβανομένης της δημοσίας παραστάσεως και εκτελέσεως δι'όλων των μέσων ή τρόπων. 2) Την δημοσίαν μετάδοσιν δι'όλων των μέσων της παραστάσεως ή της εκτελέσεως των έργων των.

2. Τα αυτά δικαιώματα παρέχονται εις τους δημιουργούς δραματικών ή δραματικομουσικών έργων καθ'όλην την διάρκειαν των δικαιωμάτων των επί του πρωτοτύπου έργου, όσον αφορά την μετάφρασιν των έργων των.

Άρθρον 11 δις

1. Οι δημιουργοί λογοτεχνικών και καλλιτεχνικών έργων έχουν το αποκλειστικόν δικαίωμα να επιτρέπουν: 1) την ραδιοφωνικήν μετάδοσιν των έργων των ή την δημοσίαν ανακοίνωσιν των έργων τούτων διά παντός άλλου μέσου, χρησιμεύοντος εις την ασύρματον μετάδοσιν των σχημάτων, των ήχων ή των εικόνων, 2) πάσαν δημοσίαν ανακοίνωσιν είτε ενσύρματον είτε ασύρματον, του μεταδιδομένου δια του ραδιοφώνου έργου, οσάκις η ανακοίνωσις αύτη γίνεται υπό Οργανισμού διαφόρου του αρχικού, 3) την δημοσίαν ανακοίνωσιν διά μεγαφώνου ή διά παντός άλλου αναλόγου οργάνου μεταδόσεως ήχων ή εικόνων, του διά του ραδιοφώνου μεταδιδομένου έργου.

2. Ανήκει εις τας νομοθεσίας των χωρών της Ενώσεως να καθορίζουν τους όρους ασκήσεως των δικαιωμάτων περί ών η ανωτέρω παράγραφος 1, αλλ' οι όροι ούτοι θα ισχύουν αποκλειστικώς και μόνον εις την χώραν, η οποία θα είχε θεσπίσει αυτούς. Εν ουδεμιά περιπτώσει θα δύνανται να θίξουν το ηθικόν δικαίωμα του δημιουργού, ούτε το ανήκον εις τον δημιουργόν δικαίωμα να λάβη εύλογον αμοιβήν καθοριζομένην, ελλείψει συμφωνίας, υπό της αρμοδίας αρχής.

3. Πλήν αντιθέτου συμφωνίας, άδεια παρεχομένη συμφώνως προς την παράγραφον 1 του παρόντος άρθρου δεν συνεπάγεται την άδειαν εγγραφής του διά του ραδιοφώνου μεταδιδομένου έργου δι' οργάνων αποτυπώσεως των ήχων ή των εικόνων. Επιφυλάσσεται, πάντως, εις τας νομοθεσίας των χωρών της Ενώσεως να προσδιορίσουν το καθεστώς των εφημέρων εγγραφών, τας οποίας πραγματοποιεί ραδιοφωνικός Οργανισμός διά των ιδίων αυτού μέσων και διά τας εκπομπάς του . Αι εν λόγω νομοθεσίαι θα δύνανται να επιτρέπουν την διατήρησιν των εγγραφών τούτων εις επίσημα αρχεία, λόγω του εξαιρετικού πληροφοριακού χαρακτήρος των.

Άρθρον 11 τρις

1. Οι δημιουργοί λογοτεχνικών έργων έχουν το αποκλειστικόν δικαίωμα να επιτρέπουν: 1) την δημοσίαν απαγγελίαν των έργων των, συμπεριλαμβανομένης της δημοσίας απαγγελίας δι' όλων των μέσων ή τρόπων, 2) την δι' όλων των μέσων δημοσίαν μετάδοσιν της απαγγελίας των έργων των.

2. Τα αυτά δικαιώματα παρέχονται εις τους δημιουργούς λογοτεχνικών έργων καθ' όλην την διάρκειαν των δικαιωμάτων των επί του πρωτοτύπου έργου, όσον αφορά την μετάφρασιν των έργων των.

Άρθρον 12

Οι δημιουργοί λογοτεχνικών ή καλλιτεχνικών έργων έχουν το αποκλειστικόν δικαίωμα να επιτρέπουν τας προσαρμογάς, διαρρυθμίσεις και άλλας μετατροπάς των έργων των.

Άρθρον 13

1. Εκάστη χώρα της Ενώσεως δύναται, εις ότι την αφορά να θεσπίση επιφυλάξεις και όρους σχετικούς με το αποκλειστικόν δικαίωμα του συνθέτου μουσικού έργου και του συγγραφέως του κειμένου, του οποίου η εγγραφή με το μουσικόν έργον επετράπη ήδη υπό του τελευταίου, όπως επιτρέψη την εγγραφήν του εν λόγω μουσικού έργου ομού ενδεχομένως, μετά του κειμένου. Αλλ' αι τοιαύτης φύσεως επιφυλάξεις και οι όροι θα έχουν ισχύν αυστηρώς περιωρισμένην εις την χώραν, η οποία θα έχη θεσπίσει αυτούς και εν ουδεμιιά περιπτώσει θα δύνανται να θίξουν το ανήκον εις τον συγγραφέα δικαίωμα να επιτύχη δικαίαν αμοιβήν, καθοριζομένην, ελλείψει φιλικής συμφωνίας, υπό της αρμοδίας αρχής.

2. Αι εγγραφαι μουσικών έργων, αι οποιαί θα έχουν πραγματοποιηθή εν χώρα της Ενώσεως συμφώνως προς το άρθρον 13.3) των υπογραφεισών εν Ρώμη την 2 Ιουνίου 1928 και εν Βρυξέλλαις την 26ην Ιουνίου 1948 Συμβάσεων, θα δύνανται, εν τη χώρα ταύτη, ν' αναπαραχθούν άνευ της συγκαταθέσεως του συνθέτου το μουσικού έργου, μέχρι της λήξεως

διετίας από της ημερομηνίας από της οποίας η εν λόγω χώρα, θα δεσμεύεται υπό της παρούσας πράξεως.

3. Αι πραγματοποιούμεναι, δυνάμει των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου, έγγραφαί θα δύνανται να κατάσχωνται, εάν εισαχθούν, άνευ αδείας των ενδιαφερομένων μερών, εις χώραν ένθα θα ήσαν νόμιμοι.

Άρθρον 14

1. Οι δημιουργοί λογοτεχνικών ή καλλιτεχνικών έργων έχουν το αποκλειστικόν δικαίωμα να επιτρέπουν: 1) την κινηματογραφικήν προσαρμογήν και αναπαραγωγήν των έργων τούτων και την θέσιν, εις κυκλοφορίαν, των ούτω προσηρμοσμένων ή αναπαραγομένων έργων, 2) την δημοσίαν παράστασιν και εκτέλεσιν και την ενσύρματον μετάδοσιν εις το κοινόν των ούτω προσηρμοσμένων ή αναπαραγομένων έργων.

2. Η προσαρμογή υπ' οιαδήποτε άλλην καλλιτεχνικήν μορφήν κινηματογραφικών έργων, προερχομένων εκ λογοτεχνικών ή καλλιτεχνικών έργων υπόκειται, πέραν της αδείας των δημιουργών των, εις την άδειαν των δημιουργών των πρωτοτύπων έργων. 3. Αι διατάξεις του άρθρου 13.1) δεν τυγχάνουν εφαρμογής.

Άρθρον 14 δις

1. Επιφυλασσομένων των συγγραφικών δικαιωμάτων δια πάν τυχόν προσαρμοσθέν ή αναπαραχθέν έργον, το κινηματογραφικόν έργον προστατεύεται ως πρωτότυπον έργον. Ο δικαιούχος δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας επί του κινηματογραφικού έργου έχει τα αυτά δικαιώματα με τον δημιουργόν πρωτοτύπου έργου, συμπεριλαμβανομένων των εν τώ προηγουμένω άρθρω δικαιωμάτων.

2. α) Ο καθορισμός των δικαιούχων δικαιώματος επί κινηματογραφικού έργου επιφυλάσσεται εις την νομοθεσίαν της χώρας, ένθα ζητείται η προστασία. β) Πάντως εις τας χώρας της Ενώσεως, εις τας οποίας, η νομοθεσία αναγνωρίζει μεταξύ των δικαιούχων τούτων τους δημιουργούς των έργων των συμβαλλόντων εις την πραγματοποίησιν του κινηματογραφικού έργου, ούτοι, εάν ανέλαβον την υποχρέωσιν να εισφέρουν τα τοιαύτα έργα, δεν θα δύνανται, πλήν αντιθέτου ή ειδικού όρου, να αντιταχθούν εις την αναπαραγωγήν, την θέσιν εις κυκλοφορίαν, την δημοσίαν παράστασιν και εκτέλεσιν, την ενσύρματον μετάδοσιν εις το κοινόν, την παράθεσιν υποτίτλων και την μετάφρασιν των κειμένων του κινηματογραφικού έργου. γ) Το κατά πόσον εάν ο τύπος της ως άνω υποχρεώσεως δέον διά την εφαρμογήν του προηγουμένου εδαφίου β', να είναι ή ού έγγραφον συμβόλαιον ή ισοδύναμος έγγραφος πράξις ρυθμίζεται υπό της νομοθεσίας της χώρας της Ενώσεως, ένθα ο παραγωγός του κινηματογραφικού έργου έχει την έδραν του ή την συνήθη διαμονήν του. Η νομοθεσία της χώρας της Ενώσεως, ένθα ζητείται η προστασία, διατηρεί εν τούτοις την ευχέρειαν να

προβλέπη ότι η εν λόγω ανάληψις υποχρεώσεως δέον να είναι έγγραφον συμβόλαιον ή ισοδύναμος έγγραφος πράξις. Αι χώραι, αι ποιούμεναι χρήσιν της ευχέρειας ταύτης, οφείλουν να γνωρίσουν τούτο εις τον Γενικόν Διευθυντήν δι' εγγράφου δηλώσεως, η οποία θα κοινοποιηθή πάραυτα υπ' αυτού εις όλας τας λοιπάς χώρας της Ενώσεως. δ) Διά της φράσεως "αντίθετος ή ειδικός όρος", νοείται πάς περιουσιακός όρος, όστις δυνατόν να συνοδεύη την εν λόγω υποχρέωσιν.

3. Πλήν αντιθέτου ρυθμίσεως υπό της εθνικής νομοθεσίας, αι διατάξεις της ως άνω παραγράφου 2)β) δεν εφαρμόζονται ούτε εις τους συγγραφείς σεναρίων και διαλόγων, ούτε εις τους συνθέτας μουσικών έργων, δημιουργηθέντων διά την πραγματοποίησιν του κινηματογραφικού έργου, ούτε εις τον κύριον δημιουργόν τούτου. Εν τούτοις, αι χώραι της Ενώσεως, των οποίων η νομοθεσία δεν περιέχει διατάξεις προβλεπούσας την εφαρμογήν της ως άνω παραγράφου 2)β) εις τον εν λόγω δημιουργόν, οφείλουν να γνωρίσουν τούτο εις τον Γενικόν Διευθυντήν δι' εγγράφου δηλώσεως, ήτις θα κοινοποιηθή πάραυτα υπό τούτου εις όλας τας λοιπάς χώρας της Ενώσεως.

Άρθρον 14 τρις

1. Οσον αφορά τα πρωτότυπα έργα τέχνης και τα πρωτότυπα χειρόγραφα των συγγραφέων και συνθετών, ο δημιουργός - ή μετά τον θάνατον του, τα πρόσωπα ή τα ιδρύματα εις τα οποία η εθνική νομοθεσία παρέχει το δικαίωμα τούτο - έχει το αναπαλλοτρίωτον δικαίωμα να συμμετέχη εις κέρδη εκ πωλήσεων του έργου μετά την πρώτην εκχώρησιν υπό του δημιουργού.

2. Η προβλεπομένη εις το ανωτέρω εδάφιον προστασία δύναται να αξιωθή, εις έκαστην χώραν της Ενώσεως, εφ'όσον μόνον η εθνική νομοθεσία του δημιουργού παραδέχεται την προστασίαν ταύτην και εν ώ μέτρω επιτρέπει τούτο η νομοθεσία της χώρας, ένθα ζητείται η εν λόγω προστασία.

3. Αι λεπτομέρειαι και τα ποσοστά της συμμετοχής καθορίζονται υπ' εκάστης εθνικής νομοθεσίας.

Άρθρον 15

1. Ινα οι δημιουργοί των προστατευομένων υπό της παρούσης Συμβάσεως λογοτεχνικών και καλλιτεχνικών έργων θεωρώνται, πλήν αντιθέτου αποδείξεως, ως δημιουργοί και έχουν, κατά συνέπειαν, το δικαίωμα προσφυγής εις τα δικαστήρια των χωρών της Ενώσεως προς άσκησιν διώξεων εναντίον των παραχαρακτών, αρκεί όπως το όνομα αναφέρεται επί του έργου κατά τον συνήθη τρόπον. Το παρόν εδάφιον εφαρμόζεται έστω και αν το όνομα τούτο είναι ψευδώνυμον, εφ'όσον το υιοθετηθέν υπό του δημιουργού ψευδώνυμον ουδεμίαν καταλείπει αμφιβολίαν περί της ταυτότητός του.

2. Τεκμαίρεται ως παραγωγός του κινηματογραφικού έργου, πλήν αντιθέτου αποδείξεως, το φυσικόν ή νομικόν πρόσωπον του οποίου το όνομα αναφέρεται επί του εν λόγω έργου κατά τον συνήθη τρόπον.

3. Διά τα ανώνυμα και διά τα υπό ψευδώνυμον έργα, πλήν εκείνων τα οποία αναφέρονται εις την ως άνω παράγραφον 1), ο εκδότης, του οποίου το όνομα αναφέρεται επί του έργου, τεκμαίρεται, άνευ άλλης τινός αποδείξεως, ως αντιπροσωπεύων τον συγγραφέα. Υπό την ιδιότητα ταύτην, δικαιούται να προασπίση και να διεκδική τα δικαιώματα τούτου. Η διάταξις του παρόντος εδαφίου παύει εφαρμοζομένη, όταν ο συγγραφεύς αποκαλύψη την ταυτότητά του και αποδείξη την ιδιότητά του.

4. α) Διά τα μή δημοσιευθέντα έργα, η ταυτότης του συγγραφέως των οποίων είναι άγνωστος, διά τα οποία όμως ευλόγως τεκμαίρεται ότι ο συγγραφεύς ούτος είναι υπήκοος μιας των χωρών της Ενώσεως, η νομοθεσία της χώρας ταύτης διατηρεί την ευχέρειαν να καθορίση την αντιπροσωπεύουσαν τον συγγραφέα τούτον και δικαιουμένην να προασπίση και να διεκδικήση τα δικαιώματά του αρμοδιαν αρχήν εις τας χώρας της Ενώσεως. β) Αι χώραι της Ενώσεως αίτινες, δυνάμει της διατάξεως ταύτης, θέλουν προβή εις τοιούτον καθορισμόν, θέλουν γνωστοποιήσῃ τούτο εις τον Γενικόν Διευθυντήν, δι' εγγράφου δηλώσεως, εις ήν θα αναφέρονται πάσαι αι λεπτομέρειαι, αι σχετικαί με την ούτω καθορισθείσαν αρχήν. Ο Γενικός Διευθυντής θα κοινοποιήση πάραυτα την δήλωσιν ταύτην εις όλας τας λοιπάς χώρας της Ενώσεως.

Άρθρον 16

1. Πάν παραποιηθέν έργον δύναται να κατασχεθή εις τας χώρας της Ενώσεως, ένθα το πρωτότυπον έργον χαίρει της νομίμου προστασίας.

2. Αι διατάξεις του προηγουμένου εδαφίου τυγχάνουν επίσης εφαρμογής προκειμένων αναδημοσιεύσεων, προερχομένων εκ χώρας, ένθα το έργον δεν προστατεύεται ή έπαυσε να προστατεύεται.

3. Η κατάσχεσις συντελείται συμφώνως προς την νομοθεσίαν εκάστης χώρας.

Άρθρον 17

Αι διατάξεις της παρούσης Συμβάσεως δεν δύναται να προσβάλλουν, καθ' οιονδήποτε τρόπον, το ανήκον εις την Κυβέρνησιν εκάστης εκ των χωρών της Ενώσεως δικαίωμα, όπως επιτρέπη, εποπτεύη ή απαγορευή διά νομοθετικών ή αστυνομικών μέτρων της εσωτερικής νομοθεσίας της, την κυκλοφορίαν, την παράστασιν, την έκθεσιν παντός έργου ή παραγωγής, έναντι των οποίων η αρμοδία αρχή θα ηδύνατο να ασκήση το δικαίωμα τούτο.

Άρθρον 18

1. Η παρούσα Σύμβασις εφαρμόζεται εφ' απάντων των έργων, τα οποία, κατά την έναρξιν της ισχύος της, δεν κατέστησαν εισέτι κοινόν κτήμα εν τη χώρα προελεύσεώς των, δια της λήξεως της διαρκείας της προστασίας.
2. Εάν όμως έργον τι, διά της λήξεως της διαρκείας της προστασίας, η οποία προγενεστέρως ανεγνωρίζετο εις αυτό κατέστη κοινόν κτήμα εν τη χώρα, ένθα ζητείται η προστασία, το έργον τούτο δεν θα τύχη εκ νέου προστασίας.
3. Η εφαρμογή της αρχής ταύτης θα πραγματοποιηθή, συμφώνως προς τους όρους τους περιεχομένους εις τας υφισταμένας ή τας προς τούτο συναφθησομένας ειδικάς συμβάσεις μεταξύ χωρών της Ενώσεως. Ελλείψει τοιούτων όρων, αι αντίστοιχοι χώροι θα ρυθμίσουν εκάστη εις ότι αφορά αυτήν, τας σχετικές προς την εφαρμογήν ταύτην λεπτομερείας.
4. Αι προηγούμεναι διατάξεις εφαρμόζονται επίσης εν περιπτώσει νέων προσχωρήσεων εις την Ενωσιν και εις την περίπτωσιν, καθ'ήν η προστασία θα επεξετείνετο δι' εφαρμογής του άρθρου 7 ή δι' εγκαταλείψεως επιφυλάξεων.

Άρθρον 19

Αι διατάξεις της παρούσης Συμβάσεως δεν εμποδίζουν την διεκδίκησιν εφαρμογής ευρυτέρων διατάξεων, αίτινες θα εθεσπίζοντο υπό της νομοθεσίας μιας των χωρών της Ενώσεως.

Άρθρον 20

Αι Κυβερνήσεις των χωρών της Ενώσεως επιφυλάσσουν εις εαυτάς το δικαίωμα να προβούν, μεταξύ αυτών, εις ειδικάς ρυθμίσεις, εφ' όσον αι ρυθμίσεις αύται θα παρείχον εις τους δημιουργούς δικαιώματα ευρύτατα εκείνων, τα οποία παρέχονται υπο της Συμβάσεως ή θα περιείχον άλλας διατάξεις μή αντιθεμένας εις την παρούσαν Σύμβασιν. Αι διατάξεις των υφισταμένων ρυθμίσεων, αίτινες ανταποκρίνονται εις τους προαναφερθέντας όρους εξακολουθούν να εφαρμόζονται.

Άρθρον 21

1. Αι ειδικαί διατάξεις αφορώσαι τας αναπτυσσομένας χώρας δημοσιεύονται εν τω Παραρτήματι.
2. Υπό την επιφύλαξιν των διατάξεων του άρθρου 28.1)β), το Παράρτημα αποτελεί αναπόσπαστον τμήμα της παρούσης Πράξεως.

Άρθρον 22

1. α) Η Ένωση έχει Συνέλευσιν αποτελομένην εκ των δεσμευομένων υπό των άρθρων 22 έως 26 χωρών της Ένώσεως. β) Η Κυβέρνησις εκάστης χώρας αντιπροσωπεύεται υφ' ενός εκπροσώπου, όστις δύναται να επικουρήται υπό αναπληρωτών, συμβούλων και εμπειρογνομόνων. γ) Αι δαπάναι εκάστης αντιπροσωπείας βαρύνουν την Κυβέρνησιν, η οποία ώρισεν αυτήν.

2. α) Η Συνέλευσις: ι) Επιλαμβάνεται όλων των θεμάτων των αφορώντων την διατήρησιν και την ανάπτυξιν της Ένώσεως και την εφαρμογήν της παρούσης Συμβάσεως. ιι) Δίδει εις το Διεθνές Γραφείον της Ιδιοκτησίας επί των έργων της διανοίας (αποκαλούμενον εφεξής "Το Διεθνές Γραφείον") προβλεπόμενον εις την Σύμβασιν περί ιδρύσεως της παγκοσμίου Οργανώσεως της Ιδιοκτησίας επί των έργων της διανοίας (αποκαλουμένην εφεξής "η Οργάνωσις") οδηγίας αφορώσας την προετοιμασίαν των αναθεωρητικών διασκέψεων, λαμβανομένων δεόντως υπόψιν των παρατηρήσεων των χωρών της Ένώσεως, αίτινες δεν δεσμεύονται υπό των άρθρων 22 έως 26. ιιι) Εξετάζει και εγκρίνει τας εκθέσεις και τας δραστηριότητας του Γενικού Διευθυντού της Οργανώσεως αναφορικώς προς την Ένωσιν και δίδει εις αυτόν απάσας τας απαιτούμενας οδηγίας ως προς τα θέματα της αρμοδιότητος της Ένώσεως. ιιι) Εκλέγει τα μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής της Συνελεύσεως. ιιι) Εξετάζει και εγκρίνει τας εκθέσεις και τας δραστηριότητας της Εκτελεστικής Επιτροπής της και παρέχει εις αυτήν οδηγίας. ιιι) Καθορίζει το πρόγραμμα, υιοθετεί τον τριετή προϋπολογισμόν της Ένώσεως και εγκρίνει τους λογαριασμούς της κατά την λήξιν της χρήσεως. ιιι) Υιοθετεί τον οικονομικόν κανονισμόν της Ένώσεως. ιιι) Συνιστά τας επιτροπάς εμπειρογνομόνων και τας ομάδας εργασίας, τας οποίας κρίνει αναγκαίας διά την πραγματοποίησιν των σκοπών της Ένώσεως. ιιι) Αποφασίζει ποίαι είναι αι χώραι μή μέλη της Ένώσεως και ποίαι είναι αι κυβερνητικάί και διεθνείς μή κυβερνητικάί οργανώσεις, αίτινες δύναται να γίνουν δεκταί εις τας συνεδριάσεις αυτής υπό την ιδιότητα του παρατηρητού. ιιι) Υιοθετεί τας τροποποιήσεις των άρθρων 22 έως 26. ιιι) Προβαίνει εις πάσαν ετέραν κατάλληλον ενέργειαν προς επίτευξιν των σκοπών της Ένώσεως. ιιι) Εκπληροί άπαντα τα λοιπά καθήκοντα, τα οποία συνεπάγεται η παρούσα Σύμβασις. ιιι) Ασκει, υπό την επιφύλαξιν ότι αποδέχεται αυτά, τα δικαιώματα, τα οποία παρέχονται εις αυτήν υπό της Συμβάσεως περί ιδρύσεως της Οργανώσεως. β) Επί των θεμάτων, τα οποία ενδιαφέρουν επίσης ετέρας Ένώσεις, διοικουμένας υπό της Οργανώσεως, η Συνέλευσις αποφαινεται, κατόπιν γνωματεύσεως της Επιτροπής Συντονισμού της Οργανώσεως.

3. α) Εκάστη χώρα μέλος της Συνελεύσεως διαθέτει μίαν ψήφον. β) Το ήμισυ των χωρών μελών της Συνελεύσεως αποτελεί την απαρτίαν. γ) Παρά τας διατάξεις του εδαφίου β', εάν, εις τινα σύνοδον, ο αριθμός των αντιπροσωπευομένων χωρών είναι κατώτερος του ημίσεος, αλλ'ίσος ή ανώτερος του ενός τρίτου των χωρών μελών της Συνελεύσεως, δύναται αύτη να

λάβη αποφάσεις. Εν τούτοις, αι αποφάσεις της Συνελεύσεως, εξαιρέσει εκείνων αι οποίαι αφορούν διαδικαστικά θέματα αυτής, καθίστανται, εκτελεσταί μόνον εφ'όσον πληρούνται αι κάτωθι προϋποθέσεις Το Διεθνές Γραφείον κοινοποιεί τας εν λόγω αποφάσεις εις τας χώρας μέλη της Συνελεύσεως, αίτινες δεν αντιπροσωπεύοντο, καλούν αυτάς όπως εκφράσουν εγγράφως, εντός προθεσμίας τριών μηνών από της ημέρας της εν λόγω κοινοποιήσεως, την ψήφος των ή την αποχήν των. Εάν κατά την λήξιν της προθεσμίας ταύτης, ο αριθμός των χωρών, αι οποίαι εξέφρασαν ούτω την ψήφον των ή την αποχήν των είναι τουλάχιστον ίσος προς τον αριθμόν των χωρών, αι οποίαι απουσίαζον, διά την επίτευξιν της απαρτίας κατά την σύνοδον αι εν λόγω αποφάσεις καθίστανται εκτελεσταί, εφ'όσον υφίσταται συγχρόνως η απαιτούμενη πλειοψηφία. δ) Υπό την επιφύλαξιν των διατάξεων του άρθρου 26.2), αι αποφάσεις της Συνελεύσεως λαμβάνονται διά πλειοψηφίας των δύο τρίτων των ψήφων. ε) Η αποχή δεν θεωρείται ως ψήφος. στ) Εκαστος εκπρόσωπος δύναται να αντιπροσωπεύση μίαν μόνον χώραν και δύναται να ψηφίση μόνον επ' ονόματι αυτής. ζ) Αι χώραι της Ενώσεως, αι οποίαι δεν είναι μέλη της Συνελεύσεως είναι δεκταί εις τας συνεδριάσεις αυτής υπό την ιδιότητα του παρατηρητού.

4. α) Η Συνέλευσις συνέρχεται άπαξ ανά τρία έτη εις τακτικήν σύνοδον, κατόπιν προσκλήσεως του Γενικού Διευθυντού και, πλήν εξαιρετικών περιπτώσεων, κατά την αυτήν χρονικήν περίοδον και εις τον αυτόν τύπον, ως και η Γενική Συνέλευσις της Οργανώσεως. β) Η Συνέλευσις συνέρχεται εις έκτακτον σύνοδον, κατόπιν προσκλήσεως απευθυνομένης υπό του Γενικού Διευθυντού, τη αιτήσει της Εκτελεστικής Επιτροπής ή τη αιτήσει του ενός τετάρτου των χωρών - μελών της Συνελεύσεως. 5. Η Συνέλευσις υιοθετεί τον εσωτερικόν κανονισμόν της.

Άρθρον 23

1. Η. Συνέλευσις έχει εκτελεστικήν Επιτροπήν.

2. α) Η Εκτελεστική Επιτροπή αποτελείται εκ των εκλεγισών υπό της Συνελεύσεως χωρών μεταξύ των χωρών μελών αυτής. Επί πλέον, η χώρα επί του εδάφους της οποίας η Οργάνωσις έχει την έδραν της διαθέτει, αυτοδικαίως, μίαν έδραν εις την Επιτροπήν, υπό την επιφύλαξιν των διατάξεων του άρθρου 25.7)β). β) Η Κυβέρνησις εκάστης χώρας μέλους της Εκτελεστικής Επιτροπής αντιπροσωπεύεται δι' ενός εκπροσώπου όστις δύναται να επικουρήται υπό αναπληρωτών, συμβούλων και εμπειρογνομόνων. γ) Αι δαπάναι εκάστης αντιπροσωπείας βαρύνουν την Κυβέρνησιν, η οποία ώρισεν αυτήν.

3. Ο αριθμός των χωρών μελών της Εκτελεστικής Επιτροπής αντιστοιχεί εις το εν τέταρτον του αριθμού των χωρών μελών της Συνελεύσεως. Κατά τον υπολογισμόν των προς πλήρωσιν εδρών, το απομένον υπόλοιπον, μετά την διαίρεσιν διά τέσσερα, δεν λαμβάνεται υπ'όψιν.

4. Κατά την εκλογήν των μελών της Εκτελεστικής Επιτροπής, η Συνέλευσις αποβλέπει εις δικαίαν γεωγραφικήν κατανομήν, λαμβάνουσας υπ'όψιν την ανάγκην διά τας χώρας τας συμμετεχούσας εις τας ειδικάς ρυθμίσεις αι οποίαι θα ηδύναντο να θεσπισθούν εν σχέσει προς την Ένωσιν, όπως είναι μεταξύ των χωρών, των αποτελουσών την Εκτελεστικήν Επιτροπήν.

5. α) Η θητεία των μελών της Εκτελεστικής Επιτροπής διαρκεί από της λήξεως της συνόδου της Συνελεύσεως, κατά την διάρκειαν της οποίας εξελέγησαν, μέχρι της λήξεως της επομένης τακτικής συνόδου της Συνελεύσεως. β) Τα μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής δύνανται να επανεκλεγούν μέχρι των δύο τρίτων αυτών κατ' ανώτατον όριον. γ) Η Συνέλευσις ρυθμίζει τας λεπτομερείας της εκλογής και της ενδεχομένης επανεκλογής των μελών της Εκτελεστικής Επιτροπής.

6. α) Η Εκτελεστική Επιτροπή: ι) Ετοιμάζει το σχέδιον Ημερησίας Διατάξεως της Συνελεύσεως. ιι) Υποβάλλει εις την Συνέλευσιν προτάσεις σχετικάς προς τα υπό του Γενικού Διευθυντού καταρτιζόμενα σχέδια προγράμματος και τριετούς προϋπολογισμού της Ενώσεως. ιιι) Αποφαίνεται, εντός των ορίων του προγράμματος και του τριετούς προϋπολογισμού, επί των υπό του Γενικού Διευθυντού καταρτιζομένων ετησίων προγραμμάτων και προϋπολογισμών. ιιιι) Υποβάλλει, εις την Συνέλευσιν μετά των καταλλήλων σχολίων τας περιοδικάς εκθέσεις του Γενικού Διευθυντού και τας ετησίας εκθέσεις ελέγχου των λογαριασμών. ιιιιι) Λαμβάνει άπαντα τα κατάλληλα μέτρα διά την υπό του Γενικού Διευθυντού εκτέλεσιν του προγράμματος της Ενώσεως, συμφώνως προς τας αποφάσεις της Συνελεύσεως και λαμβανομένων υπ'όψιν των μεταξύ τακτικών συνόδων της εν λόγω Συνελεύσεως προκυπτουσών συνθηκών. ιιιιιι) Εκπληροί άπαντα τα λοιπά καθήκοντα, τα οποία ανατίθενται εις αυτήν εν τω πλαισίω της παρούσης Συμβάσεως. β) Επί των θεμάτων, τα οποία ενδιαφέρουν επίσης ετέρας Ενώσεις, διοικουμένας υπο της Οργανώσεως, η Εκτελεστική Επιτροπή αποφαινεται, κατόπιν γνωματεύσεως της Επιτροπής Συντονισμού της Οργανώσεως.

7. α) Η Εκτελεστική Επιτροπή συνέρχεται άπαξ του έτους εις τακτικήν σύνοδον, κατόπιν προσκλήσεως του Γενικού Διευθυντού, ει δυνατόν κατά την αυτήν χρονικήν περίοδον και εις τον αυτόν τόπον, ως και η Επιτροπή Συντονισμού της Οργανώσεως. β) Η Εκτελεστική Επιτροπή συνέρχεται εις έκτακτον σύνοδον, κατόπιν προσκλήσεως απευθυνομένης υπό του Γενικού Διευθυντού, τη αιτήσει του Προέδρου ή του ενός τετάρτου των μελών αυτής.

8. α) Εκάστη χώρα μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής διαθέτιε μίαν ψήφον. β) Το ήμισυ των χωρών μελών της Εκτελεστικής Επιτροπής αποτελεί την απαρτίαν. γ) Αι αποφάσεις λαμβάνονται δι' απλής πλειοψηφίας των εκφρασθεισών ψήφων. δ) Η αποχή δεν θεωρείται ως ψήφος. ε) Εκαστος εκπρόσωπος δύναται να αντιπροσωπεύση μίαν μονον χώραν και να ψηφίζη μόνον επ' ονόματι αυτής.

9, Αι χώραι της Ενώσεως, αι οποίαι δεν είναι μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής, είναι δεκταί εις τας συνεδριάσεις αυτής υπό την ιδιότητα του παρατηρητού.

10. Η Εκτελεστική Επιτροπή υιοθετεί τον εσωτερικόν κανονισμόν της.

Άρθρον 24

1. α) Τα ανήκοντα εις την Ένωσιν διοικητικά καθήκοντα ασκούνται υπό του Διεθνούς Γραφείου, το οποίον διαδέχεται το Γραφείον της Ενώσεως ηνωμένον με το Γραφείον της Ενώσεως, το συσταθέν υπό της Διεθνούς Συμβάσεως διά την προστασίαν της βιομηχανικής ιδιοκτησίας. β) Το Διεθνές Γραφείον εξασφαλίζει κυρίως την γραμματείαν των διαφόρων οργάνων της Ενώσεως. γ) Ο Γενικός Διευθυντής της Οργανώσεως είναι ο ανώτατος λειτουργός της Ενώσεως και εκπροσωπεί αυτήν.

2. Το Διεθνές Γραφείον συγκεντρώνει και δημοσιεύει τας αφορώσας την προστασίαν της πνευματικής ιδιοκτησίας. Εκάστη χώρα της Ενώσεως γνωστοποιεί, ευθύς ως τούτο είναι δυνατόν, εις το Διεθνές Γραφείον, το κείμενον παντός νέου νόμου, ως και άπαντα τα επίσημα κείμενα, τα αφορώντα την προστασίαν της πνευματικής ιδιοκτησίας.

3. Το Διεθνές Γραφείον εκδίδει μηνιαίον περιοδικόν.

4. Το Διεθνές Γραφείον παρέχει, εις πάσαν χώραν της Ενώσεως, τη αυτήσιν της πληροφορίας επί των σχετικών με την προστασίαν της πνευματικής ιδιοκτησίας θεμάτων.

5. Το Διεθνές Γραφείον εκπονεί μελέτας και παρέχει υπηρεσίας προς διευκόλυνσιν της προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας.

6. Ο Γενικός Διευθυντής και πάν μέλος του προσωπικού, οριζόμενον υπ' αυτού, λαμβάνουν μέρος, άνευ δικαιώματος ψήφου, εις άπασας τας συνεδριάσεις της συνελεύσεως, της Εκτελεστικής Επιτροπής και πάσης ετέρας επιτροπής εμπειρογνομόνων ή ομάδος εργασίας. Ο Γενικός Διευθυντής ή μέλος του προσωπικού, οριζόμενον υπ' αυτού, είναι αυτεπάγγελτος γραμματεύς των οργάνων τούτων.

7. α) Το Διεθνές Γραφείον, συμφώνως προς τας οδηγίας της συνελεύσεως και εν συνεργασία μετά της Εκτελεστικής Επιτροπής, προετοιμάζει τας διασκέψεις αναθεωρήσεως των διατάξεων της Συμβάσεως, πλην εκείνων των άρθρων 22 έως 26. β) Το Διεθνές Γραφείον δύναται να συμβουλευθή διακυβερνητικής ή διεθνείς μή κυβερνητικής οργανώσεως επί της προετοιμασίας των διασκέψεων αναθεωρήσεως. γ) Ο Γενικός Διευθυντής και τα υπ' αυτού οριζόμενα πρόσωπα λαμβάνουν μέρος, άνευ δικαιώματος ψήφου, εις τας συζητήσεις των διασκέψεων τούτων.

8. Το Διεθνές Γραφείον εκπληροί άπαντα τα λοιπά καθήκοντα τα οποία ανατίθεται εις αυτό.

Άρθρον 25

1. α) Η Ένωση έχει προϋπολογισμόν. β) Ο προϋπολογισμός της Ενώσεως περιλαμβάνει τα έσοδα και τα έξοδα της Ενώσεως, την εισφοράν της εις τον προϋπολογισμόν των κοινών δαπανών των Ενώσεων ως και ενδεχομένως, το ποσόν το τιθέμενον εις την διάθεσιν της Διασκέψεως της Οργανώσεως. γ) Θεωρούνται ως κοιναί δαπάναι των Ενώσεων αι δαπάναι αι οποίαι δεν αφορούν αποκλειστικώς την Ένωσιν αλλ'επίσης μίαν ή περισσοτέρας άλλας Ενώσεις, διοικουμένας υπό της Οργανώσεως.

3. Ο προϋπολογισμός της Ενώσεως χρηματοδοτείται εκ των ακόλουθων πόρων: ι) Των εισφορών των χωρών της Ενώσεως. ιι) Των οφειλομένων τελών και ποσών δια τας υπό του Διεθνούς Γραφείου παρασχεθείσας υπηρεσίας προς την Ένωσιν. ιιι) Του προϊόντος της πωλήσεως των εκδόσεων του Διεθνούς Γραφείου περί της Ενώσεως και των σχετικών προς τας εκδόσεις ταύτας δικαιωμάτων. ιν) Των μισθωμάτων, των τόκων και διαφόρων άλλων εσόδων.

4. α) Διά να καθορίση την συνεισφοράν της εις τον προϋπολογισμόν εκάστη χώρα της Ενώσεως κατατάσσεται εις κατηγορίαν και καταβάλλει τας ετησίας εισφοράς της επί τη βάσει αριθμού μονάδων, καθωρισμένου ως ακολούθως: Κατηγορία I 25 Κατηγορία II 20 Κατηγορία III 15 Κατηγορία IV 10 Κατηγορία V 5 Κατηγορία VI 3 Κατηγορία VII 1 Εκτός εάν έπραξε τούτο προηγουμένως, εκάστη χώρα ορίζει, κατά τον χρόνον της καταθέσεως του οργάνου επικυρώσεως ή προσχωρήσεως, την κατηγορίαν εις την οποίαν επιθυμεί να καταταγή. Δύνεται να αλλάξη κατηγορίαν. Εάν διαλέξη κατωτέραν κατηγορίαν, η χώρα δέον να γνωστοποιήση τούτο εις την συνέλευσιν κατά μίαν εκ των τακτικών συνόδων της. Μία τιοιαύτη μεταβολή αρχίζει ισχύουσα εις την αρχήν του ημερολογιακού έτους, του ακολουθούντος την εν λόγω σύνοδον. γ) Η ετησία εισφορά εκάστης χώρας συνίσταται εις ποσόν, του οποίου η σχέση εις προς το συνολικόν ποσόν των ετησίων εισφορών εις τον προϋπολογισμόν της Ενώσεως απασών των χωρών είναι η ίδια με την σχέση του αριθμού των μονάδων της κατηγορίας, εις την οποίαν ανήκει και του υλικού αριθμού των μονάδων του συνόλου των χωρών. δ) Αι εισφοραί είναι καταβλητέαι κατά την πρώτην Ιανουαρίου εκάστου έτους. ε) Χώρα καθυστερούσα την πληρωμήν των εισφορών της δεν δύναται να ασκήση το δικαίωμα της ψήφου, εις οιονδήποτε εκ των οργάνων της Ενώσεως, του οποίου είναι μέλος, εάν το καθυστερούμενον ποσόν είναι ίσον ή ανώτερον του ποσού των υπ' αυτής οφειλομένων εισφορών διά τα διαρρεύσαντα δύο πλήρη έτη. Εν τούτοις, δύναται να επιτραπή εις την χώραν ταύτην όπως διατηρήση την άσκηση του δικαιώματος ψήφου εντός του εν λόγω οργάνου εφ'όσον χρόνον το τελευταίον τούτο θεωρεί ότι η καθυστέρησις οφείλεται εις εξαιρετικά και αναποφεύκτους συνθήκας. στ) Εις ήν περίπτωσιν ο προϋπολογισμός δεν υιοθετηθή προς της αρχής μιας νέας χρήσεως, ο προϋπολογισμός του προηγουμένου έτους

παρατείνεται, συμφώνως προς τους όρους τους προβλεπομένους υπό του οικονομικού κανονισμού.

5. Το ποσόν των οφειλομένων τελών και ποσών διά τας υπέρ της Ενώσεως παρασχεθείσας υπό του Διεθνούς Γραφείου υπηρεσίας καθορίζεται υπό του Γενικού Διευθυντού, όστις αναφέρει σχετικώς εις την Γενικήν Συνέλευσιν και εις την Εκτελεστικήν Επιτροπήν.

6. α) Η Ενωσις διαθέτει κεφάλαιον κινήσεως, αποτελούμενον εκ παγίας καταβολής εκάστης χώρας της Ενώσεως. Εάν το κεφάλαιον τούτο καθίσταται ανεπαρκές, η συνέλευσις αποφασίζει περί της αυξήσεώς του. β) Το ποσόν της αρχικής καταβολής εκάστης χώρας εις το προαναφερθέν κεφάλαιον είναι ανάλογον προς την εισφοράν της χώρας ταύτης διά το έτος κατά το οποίον συνιστάται το κεφάλαιον ή αποφασίζεται η αύξησις. γ) Η αναλογία και οι όροι πληρωμής αποφασίζονται υπό της Συνελεύσεως, τη προτάσει του Γενικού Διευθυντού και κατόπιν γνωματεύσεως της Επιτροπής Συντονισμού της Οργανώσεως.

7. α) Η Συμφωνία περί της έδρας, η συναφθείσα μετά της χώρας, επί του εδάφους της οποίας η Οργάνωσις έχει την έδραν της, προβλέπει ότι, εάν το κεφάλαιον κινήσεως είναι ανεπαρκές, η χώρα αύτη χορηγεί προκαταβολάς. Το ύψος των προκαταβολών τούτων και οι όροι, υπό τους οποίους αύται χορηγούνται, καθορίζονται εκάστοτε δια κεχωρισμένων συμφωνιών μεταξύ της ενδιαφερομένης χώρας και της Οργανώσεως. Εφ'όσον χρόνον υποχρεούται να χορηγή προκαταβολάς, η χώρα αύτη δεν διαθέτει αυτοδικαίως μίαν έδραν εις την Εκτελεστικήν Επιτροπήν. β) Η εν τω εδαφίω α) αναφερομένη χώρα και η Οργάνωσις έχουν αμφότεραι το δικαίωμα να καταγγείλουν την συμφωνίαν περί χορηγήσεως προκαταβολών δι' εγγράφου γνωστοποιήσεως. Η ισχύς της καταγγελίας άρχεται τρία έτη μετά το τέλος του έτους κατά το οποίον εγνωστοποιήθη.

8. Ο έλεγχος των λογαριασμών εξασφαλίζεται, κατά τους όρους του οικονομικού κανονισμού, υφ'ενός ή περισσοτέρων χωρών της Ενώσεως ή υπό των εξωτερικών ελεγκτών, οι οποίοι ορίζονται τη συγκαταθέσει των, από την Συνέλευσιν.

Άρθρον 26

1. Προτάσεις περί τροποποιήσεως των άρθρων 22, 23, 24, 25 και του παρόντος άρθρου δύναται να υποβληθούν υφ' οιασδήποτε χώρας μέλους της Συνελεύσεως, υπό της Εκτελεστικής Επιτροπής ή υπό του Γενικού Διευθυντού. Αι προτάσεις αύται γνωστοποιούνται υπό του τελευταίου τούτου εις τας χώρας μέλη της Συνελεύσεως εξ μήνας τουλάχιστον προτού υποβληθούν προς εξέτασιν εις την Συνέλευσιν.

2. Πάσα τροποποίησις των εις την παράγραφον 1 αναφερομένων άρθρων αποφασίζεται υπό της Συνελεύσεως. Η απόφασις απαιτεί πλειοψηφίαν των τριών τετάρτων των εκπεφρασμένων

ψηφών. Εν τούτοις, πάσα τροποποιήσις του άρθρου 22 και του παρόντος εδαφίου απαιτεί πλειοψηφίαν των τεσσάρων πέμπτων των εκπεφρασμένων ψηφών.

3. Πάσα τροποποιήσις των εις το εδάφιον 1 αναφερομένων άρθρων άρχεται ισχύουσα ένα μήνα μετά την λήψιν, υπό του Γενικού Διευθυντού, των εγγράφων, γνωστοποιήσεων αποδοχής, γενομένης συμφώνως προς τους αντιστοιχούς συστατικούς κανόνες, εκ μέρους των τριών τετάρτων των χωρών, αι οποίαι ήσαν μέλη της Συνελεύσεως καθ'όν χρόνον απεφασίσθη η τροποποιήσις. Πάσα τροποποιήσις των εν λόγω άρθρων, γενομένη ούτως αποδεκτή, δεσμεύει απάσας τας χώρας, αι οποίαι είναι μέλη της Συνελεύσεως κατά τον χρόνον ενάρξεως της ισχύος της Συνελεύσεως ή καθίστανται μέλη αυτής εις μεταγενέστερον χρόνον. Εν τούτοις, πάσα τροποποιήσις, επαυξάνουσα τας οικονομικάς υποχρεώσεις των χωρών της Ενώσεως δεσμεύει μόνον τας χώρας εκείνας, αι οποίαι εγνωστοποίησαν την υπ' αυτών αποδοχήν της τοιαύτης τροποποιήσεως.

Άρθρον 27

1. Η παρούσα Σύμβασις θα υποβληθή εις αναθεωρήσεις, ώστε να επενεχθούν βελτιώσεις δυνάμεναι να τελειοποιήσουν το σύστημα της Ενώσεως.

2. Προς τούτο, θα λάβουν χώραν διασκέψεις διαδοχικώς εν μια των χωρών της Ενώσεως μεταξύ των εκπροσώπων των εν λόγω χωρών.

3. Υπό την επιφύλαξιν των διατάξεων του άρθρου 26, σχετικώς προς την τροποποίησιν των άρθρων 22 έως 26, πάσα αναθεώρησις της παρούσας Πράξεως, περιλαμβανομένου και του Παραρτήματος, απαιτεί την παμψηφίαν των εκπεφρασμένων ψηφών.

Άρθρον 28

1. α) Εκάστη των χωρών της Ενώσεως, εφ'όσον υπέγραψε την παρούσαν Πράξιν, δύναται να επικυρώση αυτήν και εάν δεν την υπέγραψε, δύναται να προσχωρήση εις αυτήν. Τα όργανα επικυρώσεως ή προσχωρήσεως κατατίθενται παρά τω Γενικώ Διευθυντή. β) Εκάστη των χωρών της Ενώσεως δύναται να δηλώση εις το όργανον επικυρώσεως ή προσχωρήσεως, ότι η επικύρωσις ή η προσχώρησις της δεν εφαρμόζεται διά τα άρθρα 1 έως 21 και εις το Παράρτημα. Εν τούτοις, εάν η εν λόγω χώρα προέβη ήδη εις δήλωσιν κατά το άρθρον VI, I του Παραρτήματος, δύναται μόνον να δηλώση, εν τω ως άνω οργάνω, ότι η επικύρωσις ή η προσχώρησις της δεν εφαρμόζεται διά τα άρθρα 1 έως 20. γ) Εκάστη των χωρών της Ενώσεως η οποία, συμφώνως προς το υπεδάφιον β', εξήρесе εκ της εφαρμογής της επικυρώσεως ή της προσχωρήσεώς της τας αναφερομένας εν τω εν λόγω υπεδαφίω διατάξεις δύναται, εις οιονδήποτε μεταγενέστερον χρόνον, να δηλώση ότι επεκτείνει την ισχύν της επικυρώσεως ή της προσχωρήσεώς του εις τας διατάξεις ταύτας. Η τοιαύτη δήλωσις κατατίθεται παρά τω Γενικώ Διευθυντή.

2. α) Η ισχύς των άρθρων 1 έως 21 και του Παραρτήματος άρχεται τρεις μήνες μετά την εκπλήρωση των δύο ακόλουθων όρων: ι) Πέντε χώροι της Ενώσεως τουλάχιστον να επικύρωσαν την παρούσα Πράξιν ή να προσχώρησαν εις αυτήν, χωρίς να προβούν εις δήλωσιν κατά το εδάφιο 1β'. ιι) Η Ισπανία, αι Ηνωμένοι Πολιτεία Αμερικής, η Γαλλία και το Ηνωμένον Βασίλειον Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας να δεσμεύθησαν υπό της Παγκοσμίου Συμβάσεως περί πνευματικής ιδιοκτησίας, ως αύτη ετροποποιήθη εν Παρισίους την 24 Ιουλίου 1971. β) Η έναρξις ισχύος, περί ής το υπεδάφιο α' καθίσταται ενεργώς έναντι των χωρών της Ενώσεως αίτινες τρεις μήνες τουλάχιστον προ της εν λόγω έναρξεως ισχύος, κατέθεσαν τα όργανα επικυρώσεως ή προσχωρήσεως των άνευ της κατά το εδάφιο 1 β' δηλώσεως. γ) Εναντι πάσης χώρας της Ενώσεως, εις την οποίαν δεν εφαρμόζεται το εδάφιο β' και ήτις επικυρώνει την παρούσα Πράξιν ή προσχωρεί εις αυτήν χωρίς να προβή εις την κατά την παράγραφον 1 β' δήλωσιν, τα άρθρα 1 έως 21 και το Παράρτημα άρχονται τρεις μήνες μετά την ημέραν, καθ' ήν ο Γενικός Διευθυντής εγνωστοποίησε την κατάθεσιν του οργάνου επικυρώσεως ή προσχωρήσεως, εκτός εάν καθορίζεται μεταγενεστέρα ημερομηνία εν τω κατατεθέντι οργάνω. Εις την τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν τα άρθρα 1 έως 21 και το Παράρτημα άρχονται ισχύοντα έναντι της χώρας ταύτης εις την ούτω καθοριζομένην ημερομηνίαν. δ) Αι διατάξεις των εδαφίων α' έως γ' δεν επηρεάζουν την εφαρμογήν του άρθρου VI του Παραρτήματος.

3. Εναντι πάσης χώρας της Ενώσεως, ήτις επικυρώνει την παρούσα Πράξιν ή προσχωρεί εις αυτήν μετά ή άνευ της κατά την παράγραφον 1 β' δηλώσεως, τα άρθρα 22 έως 38 άρχονται ισχύοντα τρεις μήνες μετά την ημέραν, καθ' ήν ο Γενικός Διευθυντής εγνωστοποίησε την κατάθεσιν του οργάνου επικυρώσεως ή προσχωρήσεως, εκτός εάν καθορίζεται μεταγενεστέρα ημερομηνία εν τω κατατεθέντι οργάνω. Εις την τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν, τα άρθρα 22 έως 38 άρχονται ισχύοντα έναντι της χώρας ταύτης εις την ούτω καθοριζομένην ημερομηνίαν.

Άρθρον 29

1. Πάσα χώρα ξένη προς την Ενωσιν δύναται να προσχωρήση εις την παρούσα Πράξιν και να καταστή, ως εκ τούτου, συμβαλλόμενον μέρος εις την παρούσα Σύμβασιν και μέλος της Ενώσεως. Τα όργανα προσχωρήσεως κατατίθενται παρά τω Γενικώ Διευθυντή.

2. α) Υπό την επιφύλαξιν του εδαφίου β', η παρούσα Σύμβασις άρχεται ισχύουσα έναντι πάσης χώρας ξένης προς την Ενωσιν τρεις μήνες μετά την ημέραν, καθ' ήν ο Γενικός Διευθυντής εγνωστοποίησε την κατάθεσιν του οργάνου προσχωρήσεως της, εκτός εάν καθορίζεται μεταγενεστέρα ημερομηνία εν τω κατατεθέντι οργάνω. Εις την τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν, η παρούσα Σύμβασις άρχεται ισχύουσα έναντι της χώρας ταύτης εις την ούτω καθοριζομένην ημερομηνίαν. β) Εάν η έναρξις ισχύος κατ' εφαρμογήν του υπεδαφίου α' προηγήται της έναρξεως ισχύος των άρθρων 1 έως 21 και του Παραρτήματος κατ' εφαρμογήν του άρθρου 28, 2)α) ή εν λόγω χώρα θα δεσμεύεται κατά το μεσολαβούν διάστημα υπό των

άρθρων 1 έως 20 της Πράξεως των Βρυξελλών της παρούσης Συμβάσεως τα οποία υποκαθιστούν τα άρθρα 1 έως 21 και το Παράρτημα. Άρθρον 29 δīs Η επικύρωσις της παρούσης Πράξεως, ή η προσχώρησις εις την Πράξιν ταύτην υφ' οιασδήποτε χώρας, μή δεσμευομένης υπό των άρθρων 22 έως 38 της Πράξεως της Στοκχόλμης της παρούσης Συμβάσεως ισοδυναμεί, μόνον προς τον σκοπόν όπως τύχη εφαρμογής το άρθρον 14, 2) της Συμβάσεως περί ιδρύσεως της Οργανώσεως προς επικύρωσιν της Πράξεως της Στοκχόλμης ή προσχώρησιν εις την Πράξιν ταύτην, υπό τον προβλεπόμενον εις το άρθρον 28. 1)β)ι) της εν λόγω Πράξεως περιορισμόν.

Άρθρον 30

1. Υπό την επιφύλαξιν των εξαιρέσεων, των επιτρεπομένων υπό του εδαφίου 2) του παρόντος άρθρου, υπό του άρθρου 28.1)β) υπό του άρθρου 33.2) και υπό του Παραρτήματος, η επικύρωσις ή η προσχώρησις συνεπάγεται αυτοδικαίως προσχώρησιν εις πάσας τας διατάξεις και απόλαυσιν πάντων των πλεονεκτημάτων, των θεσπιζομένων υπό της παρούσης Συμβάσεως.

2. α) Πάσα χώρα της Ενώσεως, επικυρούσα την παρούσαν Πράξιν ή προσχωρούσα εις αυτήν δύναται, υπό την επιφύλαξιν του άρθρου V.2) του Παραρτήματος, να διατηρήση τας προγενεστέρως διατυπωθείσας επιφυλάξεις, υπό τον όρον να δηλώση τούτο κατά την κατάθεσιν του οργάνου επικυρώσεως ή προσχωρήσεώς της. β) Πάσα χώρα, ξένη προς την Ενωσιν, δύναται να δηλώση, κατά την προσχώρησίν της εις την παρούσαν Σύμβασιν και υπό την επιφύλαξιν του άρθρου V, 2) του Παραρτήματος ότι προτίθεται να υποκαταστήση, προσωρινώς τουλάχιστον εις το άρθρον 8 της παρούσης Πράξεως, αφορών το δικαίωμα μεταφράσεως, τας διατάξεις του άρθρου 5 της Συμβάσεως περί Ενώσεως του 1886, συμπληρωθείσης εν Παρισίοις το 1896, εφ'όσον βεβαίως αι διατάξεις αφορούν μόνον την μετάφρασιν εις γλώσσαν γενικής χρήσεως εν τη χώρα ταύτη. Υπό την επιφύλαξιν του άρθρου 16)β) του Παραρτήματος, πάσα χώρα έχει την ευχέρειαν να εφαρμόζη όσον αφορά το δικαίωμα μεταφράσεως των έργων, των εχόντων ως χώραν προελεύσεως χώραν προβαίνουσιν εις τοιαύτην επιφύλαξιν, προστασίαν ισοδύναμον προς εκείνην, η οποία παρέχεται υπό της τελευταίας ταύτης χώρας. γ) Πάσα χώρα δύναται, ανά πάσαν στιγμήν, να ανακαλέση τας τοιαύτας επιφυλάξεις, διά γνωστοποίησεως απευθυνομένης εις τον Γενικόν Διευθυντήν.

Άρθρον 31

1. Πάσα χώρα δύναται να δηλώση εν τω οργάνω επικυρώσεως ή προσχωρήσεώς της ή δύναται να ενημερώση τον Γενικόν Διευθυντήν δι' εγγράφου γνωμοδοτήσεως εις πάν (sic) μεταγενέστερον χρόνον, ότι η παρούσα Σύμβασις τυγχάνει εφαρμογής εφ'όλων ή μέρους των

εδαφών των καθοριζομένων εν τη δηλώσει ή τη γνωστοποιήσει, διά τα οποία έχει αναλάβει την ευθύνη των εξωτερικών σχέσεων.

2. Πάσα χώρα, η οποία προέβη εις τοιαύτην δήλωσιν ή εις τοιαύτην γνωστοποίησιν δύναται, ανά πάσαν στιγμὴν, να γνωστοποιήσῃ εις τον Γενικόν Διευθυντήν ότι η παρούσα Σύμβασις παύει να ἔχει εφαρμογὴν ἐφ' ὅλων ή μέρους των εδαφών της.

3. α) Πάσα δήλωσις γενομένη δυνάμει της παραγράφου 1) ἀρχεται ισχύουσα κατά την ημέραν της επικυρώσεως ή της προσχωρήσεως εν τῷ ὄργανῳ της οποίας διευτυπώθη και πάσα γνωστοποίησις, γενομένη δυνάμει της παραγράφου ταύτης, ἀρχεται ισχύουσα τρεις μήνας μετὰ την γνωστοποίησιν της υπό του Γενικοῦ Διευθυντοῦ. β) Πάσα γνωστοποίησις γενομένη δυνάμει της παραγράφου 2) ἀρχεται ισχύουσα δώδεκα μήνες μετὰ την λήψιν της υπό του Γενικοῦ Διευθυντοῦ.

4. Το παρὸν ἀρθρον δεν εἶναι δυνατόν να ερμηνευθῆ ὡς συνεπαγόμενον την αναγνώρισιν ή την σιωπηρὰν ἀποδοχὴν, υπο μιας οιασδήποτε των χωρῶν της Ενώσεως, της πραγματικῆς καταστάσεως οιασδήποτε εδάφους εις το οποίον η παρούσα Σύμβασις καθίσταται ἐφαρμόσιμος υπό ἐτέρας χώρας της Ενώσεως δυνάμει δηλώσεως γενομένης κατ' ἐφαρμογὴν της παραγράφου 1).

Άρθρον 32

1. Η παρούσα Πράξις ἀντικαθιστὰ εις τας σχέσεις μεταξύ των χωρῶν της Ενώσεως και καθ' ὅ μόνον ἐφαρμόζεται, την Σύμβασιν της Βέρνης της 9 Σεπτεμβρίου 1886 και τας μεταγενεστέρως Πράξεις ἀναθεωρήσεως. Αἱ προγενεστέρως ισχύουσαι Πράξεις διατηροῦν την ἐφαρμογὴν των, εν τῷ συνόλῳ των ή καθ' ὅ μόνον η παρούσα Πράξις δεν ἀντικαθιστὰ αὐτάς δυνάμει της προηγουμένης φράσεως, εις τας σχέσεις μετὰ των χωρῶν της Ενώσεως, αἱ οποῖαι δεν θα ἐπεκύρουν την παρούσαν Πράξιν ή δεν θα προσεχώρουν εις αὐτήν.

2. Αἱ ξένοι προς την Ενωσιν χώραι, αἱ οποῖαι καθίστανται συμβαλλόμενα μέρη εις την παρούσαν Πράξιν, ἐφαρμόζουν αὐτήν, υπό την ἐπιφύλαξιν των διατάξεων της παραγράφου 3), ἐναντι πάσης χώρας της Ενώσεως, η οποῖα δεν δεσμεύεται υπό της Πράξεως ταύτης ή αν και δεσμευομένη υπ' αὐτῆς, προέβη εις την εις το ἀρθρον 28.1) β) προβλεπομένην δήλωσιν. Αἱ ἐνλόγω χώραι δέχονται, ὅπως η ὡς ἄνω χώρα της Ενώσεως, εις τας σχέσεις της μετ' αὐτῶν: ι) Εφαρμόζη τας διατάξεις της πλέον προσφάτου Πράξεως διά της οποίας δεσμεύεται αὐτή, και ιι) υπό την ἐπιφύλαξιν του ἀρθρου 1.6) του Παραρτήματος ἔχει την ευχέρειαν να προσαρμόζη την προστασίαν εις το προβλεπόμενον υπο της παρούσης Πράξεως ἐπίπεδον.

3. Πάσα χώρα, η οποῖα ἐπεκαλέσθη μίαν οιασδήποτε των προβλεπομένων εις το Παράρτημα ευχερειῶν, δύναται να ἐφαρμόσῃ τας διατάξεις του Παραρτήματος εις τας σχέσεις της προς

πάσαν ετέραν χώραν της Ενώσεως μή αύτη χώρα έχει αποδεχθή την εφαρμογήν των εν λόγω διατάξεων.

Άρθρον 33

1. Πάσα διαφορά μεταξύ δύο ή περισσοτέρων χωρών της Ενώσεως, αφορώσα την ερμηνείαν ή την εφαρμογήν της παρούσης Συμβάσεως, η οποία δεν θέλει ρυθμισθή διά διαπραγματεύσεων, δύναται να υποβληθή υπ' οιασδήποτε των ενδιαφερομένων χωρών εις το Διεθνές Δικαστήριον, δι' αιτήσεως συμφώνου προς το Καταστατικόν του Δικαστηρίου, εκτός εάν αι ενδιαφερόμενοι χώροι συμφωνήσουν περί ετέρου τρόπου ρυθμίσεως. Το Διεθνές Γραφείον θέλει ενημερωθή υπό της επισπευδούσης χώρας περί της υποβληθείσης εις το Δικαστήριον διαφοράς και θέλει γνωστοποιήσει τούτο εις ετέρας χώρας της Ενώσεως.

2. Πάσα χώρα δύναται, καθ'ήν στιγμήν υπογράφει την παρούσαν Πράξιν ή καταθέτει το όργανον επικυρώσεως ή προσχωρήσεως αυτής, να δηλώση ότι δεν θεωρεί εαυτήν δεσμευομένην υπό των διατάξεων της παραγράφου. 1) Οσον αφορά οιαδήποτε διαφοράν μεταξύ μιάς τοιαύτης χώρας και πάσης ετέρας χώρας της Ενώσεως, αι διατάξεις της παραγράφου 1) δεν τυγχάνουν εφαρμογής.

3. Πάσα χώρα, η οποία προέβη εις δήλωσιν κατά τας διατάξεις της παραγράφου 2) δύναται, ανά πάσαν στιγμήν, να αποσύρη ταύτην διά γνωστοποιήσεως, απευθυνομένης εις τον Γενικόν Διευθυντήν.

Άρθρον 34

1. Υπό την επιφύλαξιν του άρθρου 29 δīs ουδεμία χώρα δύναται να προσχωρήση, μετά την έναρξιν ισχύος των άρθρων 1 έως 21 και του Παραρτήματος, εις Πράξεις προγενεστέρας της παρούσης Συμβάσεως ούτε να επικυρώση ταύτας.

2. Μετά την έναρξιν ισχύος των άρθρων 1 έως 21 και του Παραρτήματος, ουδεμία χώρα δύναται να προβή εις δήλωσιν δυνάμει του άρθρου 5 του Πρωτοκόλλου του σχετικού προς τας αναπτυσσομένης χώρας, προσηρτημένου εις την Πράξιν της Στοκχόλμης.

Άρθρον 35

1. Η παρούσα Σύμβασις παραμένει εν ισχύϊ άνευ χρονικού περιορισμού.

2. Πάσα χώρα δύναται να καταγγείλη την παρούσαν πράξιν διά γνωστοποιήσεως, απευθυνομένης εις τον Γενικόν Διευθυντήν. Η καταγγελία αύτη συνεπάγεται επίσης την καταγγελίαν πασών των προγενεστέρων πράξεων και παράγει αποτελέσματα μόνον έναντι της χώρας, η οποία προέβη εις αυτήν, της Συμβάσεως παραμενούσης εν ισχύϊ και εκτελεστής έναντι των λοιπών χωρών της Ενώσεως.

3. Η καταγγελία άρχεται ισχύουσα έν έτος μετά την ημέραν, καθ'ήν ο Γενικός Διευθυντής έλαβε την γνωστοποίησιν.

4. Η προβλεπομένη υπό του παρόντος άρθρου ευχέρεια καταγγελίας δεν δύναται να ασκηθή υπό χώρας τινός προ της λήξεως προθεσμίας πέντε ετών από της ημερομηνίας καθ'ήν κατέστη μέλος της Ενώσεως.

Άρθρον 36

1. Πάσα χώρα, συμβαλλόμενον μέρος της παρούσης Συμβάσεως, αναλαμβάνει την υποχρέωσιν όπως λάβη συμφώνως προς το Σύνταγμά της, τα απαιτούμενα μέτρα προς εξασφάλισιν της εφαρμογής της παρούσης Συμβάσεως.

2. Εννοείται ότι, όταν χώρα τις καθίσταται δεσμευμένη υπό της παρούσης Συμβάσεως, οφείλει να είναι εις θέσιν συμφώνως προς την εσωτερικήν νομοθεσίαν αυτής, να καταστήση εφαρμοστέας τας διατάξεις της παρούσης Συμβάσεως.

Άρθρον 37

1. α) Η παρούσα Σύμβασις υπογράφεται εις έν μόνον αντίτυπον εις την αγγλικήν και την γαλλικήν γλώσσαν και υπό την επιφύλαξιν της παραγράφου 2) κατατίθεται παρά τω Γενικώ Διευθυντή. β) Επίσημα κείμενα καταρτίζονται υπό του Γενικού Διευθυντού, κατόπιν συννενοήσεων μετά των ενδιαφερομένων χωρών εις τας γλώσσας γερμανικήν, αραβικήν, ισπανικήν, ιταλικήν και πορτογαλλικήν, και εις τας λοιπάς γλώσσας τας οποίας θα υπεδείκνυε η Συνέλευσις. γ) Εν περιπτώσει αμφισβητήσεως επί της ερμηνείας των διαφόρων κειμένων, θα ισχύη το γαλλικόν κείμενον.

2. Η παρούσα πράξις παραμένει ανοικτή προς υπογραφήν μέχρι της 31 Ιανουαρίου 1972. Μέχρι της ημερομηνίας ταύτης, το αναφερόμενον εις την παράγραφον 1) α) αντίτυπον θα ευρίσκεται κατατεθειμένον παρά τη Κυβερνήσει της Γαλλικής Δημοκρατίας.

3. Ο Γενικός Διευθυντής διαβιβάζει δύο επικυρωμένα αντίγραφα του υπογραφέντος κειμένου της παρούσης πράξεως εις τας κυβερνήσεις πασών των χωρών της Ενώσεως και κατόπιν αιτήσεως, εις την Κυβέρνησιν πάσης ετέρας χώρας.

4. Ο Γενικός Διευθυντής παραδίδει την παρούσαν πράξιν προς καταχώρησιν εις την Γραμματεϊαν του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.

5. Ο Γενικός Διευθυντής γνωστοποιεί εις τας Κυβερνήσεις πασών των χωρών της Ενώσεως τας υπογραφάς, τας καταθέσεις οργάνων επικυρώσεως ή προσχωρήσεως και δηλώσεων περιλαμβανομένων εις τα όργανα ταύτα ή γενομένων κατ' εφαρμογήν των άρθρων 28. 1) γ), 30. 2)α) και β) και 33.2), την έναρξιν ισχύος οιασδήποτε διατάξεων της παρούσης πράξεως,

τας γνωστοποιήσεις καταγγελίας και τας γνωστοποιήσεις γενομένης κατ' εφαρμογήν των άρθρων 30. 2γ, 31. 1), και 2), 33.3) και 38.1), ως και τας αναφερομένας εν τω παραρτήματι γνωστοποιήσεις.

Άρθρον 38

1. Αι χώραι της Ενώσεως, αίτινες δεν έχουν επικυρώσει την παρούσαν πράξιν ή δεν προσεχώρησαν εις αυτήν και δεν δεσμεύονται υπό των άρθρων 22 έως 26 πράξεως της Στοκχόλμης δύνανται, μέχρι της 26 Απριλίου 1975, να ασκήσουν εφ'όσον επιθυμούν τούτο, τα υπό των εν λόγω άρθρων προβλεπόμενα δικαιώματα, ως εάν δεσμεύοντο εκ τούτων. Πάσα χώρα, η οποία επιθυμεί να ασκήση τα εν λόγω δικαιώματα, καταθέτει προς τούτο, παρά τω Γενικω Διευθυντή έγγραφον γνωστοποίησιν η οποία άρχεται ισχύουσα κατά την ημέραν της λήψεώς της. Αι τοιαύται χώραι θεωρούνται μέλη της Συνελεύσεως μέχρι της ημέρας ταύτης.

2. Εφ'όσον χρόνον όλαι αι χώραι της Ενώσεως δεν κατέστησαν μέλη της Οργανώσεως, το Διεθνές Γραφείον της Οργανώσεως ενεργεί επίσης ως Γραφείον της Ενώσεως και ο Γενικός Διευθυντής ως Διευθυντής του Γραφείου τούτου.

3. Όταν πάσαι αι χώραι της Ενώσεως κατέστησαν μέλη της Οργανώσεως, τα δικαιώματα, αι υποχρεώσεις και τα περιουσιακά στοιχεία υπό του Γραφείου της Ενώσεως περιέχονται εις το Διεθνές Γραφείον της Οργανώσεως.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Άρθρον I

1. Πάσα χώρα θεωρουμένη συμφώνως προς την πρακτικήν της Γενικής Συνελεύσεως των Ηνωμένων Εθνών, ως χώρα εν αναπτύξει, η οποία εικυρώνει την παρούσαν πράξιν και της οποίας το παρόν Παράρτημα αποτελεί αναπόσπαστον μέρος ή η οποία προσχωρεί εις αυτήν και λαμβανομένων υπ'όψιν της οικονομικής καταστάσεώς της και των κοινωνικών ή μορφωτικών αναγκών της, δεν θεωρεί ότι είναι εις θέσιν, εις το άμεσον μέλλον, να λάβη τα κατάλληλα μέτρα προς εξασφάλισιν της προστασίας πάντων των δικαιωμάτων, ως ταύτα προβλέπονται εις την παρούσαν πράξιν, δύνανται, διά γνωστοποίησεως, κατατιθεμένης παρά τω Γενικώ Διευθυντή, κατά το χρόνον της καταθέσεως του οργάνου επικυρώσεως ή προσχωρήσεως αυτής, ή, υπο την επιφύλαξιν το άρθρου V. 1)γ), εις πάντα μεταγενέστερον χρόνον, να δηλώση ότι θα επικαλεσθή την ευχέρειαν την προβλεπομένην εις το άρθρον II ή την προβλεπομένην εις το άρθρον III ή αμφοτέρας τας ευχερείας ταύτας. Δύνανται, αντί να

επικαλεσθή την προβλεπομένην εις το άρθρον ΙΙ ευχέρειαν, να προβή εις δήλωσιν συμφώνως προς το άρθρον V 1)α).

2. α) Πάσα δήλωσις, γενομένη κατά τους όρους της παραγράφου 1) και γνωστοποιουμένη προ της λήξεως δεκαετούς περιόδου από της ενάρξεως ισχύος των άρθρων 1 έως 21 και του παρόντος Παραρτήματος συμφώνως προς το άρθρον 28.2), παραμένει εν ισχύϊ μέχρι της λήξεως της εν λόγω περιόδου. Δύναται να ανανεωθή, εν όλω ή εν μέρει, δι' ετέρας διαδοχικάς περιόδους δέκα ετών διά γνωστοποιήσεως κατατιθεμένης παρά τω Γενικώ Διευθυντή, εντός δέκα πέντε μηνών, κατ' ανώτατον όριον, αλλ' ουχι ολιγώτερον των τριών μηνών προ της εκπνοής της τρεχούσης δεκαετούς περιόδου. β) Πάσα δήλωσις γενομένη κατά τους όρους της παραγράφου 1) και γνωστοποιουμένη μετά την εκπνοήν δεκαετούς περιόδου από της ενάρξεως ισχύος των άρθρων 1 έως 21 και του παρόντος Παραρτήματος συμφώνως προς το άρθρον 28,2), παραμένει εν ισχύϊ μέχρι της εκπνοής της τρεχούσης δεκαετούς περιόδου. Δύναται να ανανεωθή εν όλω ή εν μέρει, ως προβλέπεται εις την δευτέραν φράσιν του εδαφίου α).

3. Πάσα χώρα της Ενώσεως, η οποία έπαυσε να θεωρήται ως χώρα εν αναπτύξει κατά την παράγραφον 1), δεν δικαιούται πλέον να ανανεώση την δήλωσιν της, ως αυτή προβλέπεται εις την παράγραφον 2) και είτε αποσύρη επισήμως είτε όχι την δήλωσιν της, η χώρα αυτή θέλει απωλέσει την δυνατότητα να επικαλεσθή τας ευχερείας, περί ών η παράγραφος 1), είτε κατά την εκπνοήν της τρεχούσης δεκαετούς περιόδου είτε τρία έτη αφού θα έχη παύσει να θεωρήται ως χώρα εν αναπτύξει, εφαρμοζομένης της βραδύτερον ληγούσης προθεσμίας.

4. Όταν καθ'όν χρόνον η δήλωσις η γενομένη κατά τους όρους της παραγράφου 1) ή της παραγράφου 2) παύει να ισχύη υπάρχει απόθεμα αντιτύπων παραχθέντων κατά την διάρκειαν ισχύος αδείας, χορηγηθείσης δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Παραρτήματος, τα τοιαύτα αντίτυπα θα δύνανται να εξακολουθούν κυκλοφορούντα μέχρι εξαντλήσεώς των.

5. Πάσα χώρα, η οποία δεσμεύεται υπό των διατάξεων της παρούσης πράξεως και κατέθεσε δήλωσιν ή γνωστοποίησιν, συμφώνως προς το άρθρον 31.1) περί της εφαρμογής της εν λόγω πράξεως εις ιδιαίτερον έδαφος του οποίου η κατάσταση δύνανται να θεωρηθή ως ανάλογος εκείνης των χωρών, περί ών η παράγραφος 1), δύναται, έναντι του εδάφους τούτου, να προβή εις την δήλωσιν της παραγράφου 1) και εις την γνωστοποίησιν ανανεώσεως, περί ής η παράγραφος 2). Εφ'όσον θα ισχύη η δήλωσις αυτή ή η γνωστοποίησις αυτή, αι διατάξεις του παρόντος Παραρτήματος θα εφαρμόζονται εις το έδαφος, έναντι του οποίου εγένετο.

6. α) Το γεγονός ότι χώρα τις επικαλείται μίαν εκ των εν παραγράφω 1) ευχερειών δεν επιτρέπει εις ετέραν χώραν να δώση εις τα έργα των οποίων η χώρα προελεύσεως είναι η πρώτη ως άνω χώρα, προστασίαν κατωτέραν εκείνης, την οποίαν υποχρεούται να παράσχη συμφώνως προς τα άρθρα 1 έως 20. β) Η προβλεπομένη εις την δευτέραν φράσιν του

άρθρου 30. 2)β), ευχέρεια αμοιβαιότητας δεν δύναται μέχρι της ημερομηνίας καθ'ήν εκπνέει η εφαρμοστέα κατά το άρθρον 1.3) προθεσμία, να ασκηθή διά τα έργα, των οποίων η χώρα προελεύσεως είναι χώρα, η οποία προέβη εις δήλωσιν κατά το άρθρον V.1)α).

Άρθρον II

1. Πάσα χώρα, ήτις δήλωσεν ότι θα επικαλεσθή την προβλεπομένην υπό του παρόντος άρθρου ευχέρειαν, δικαιούται, δι'ότι αφορά τα έργα τα δημοσιευθέντα υπό έντυπον μορφήν ή υφ' οιανδήποτε ετέραν ανάλογον μορφήν αναπαραγωγής, όπως υποκαταστήση το προβλεπόμενον εις το άρθρον 8 αποκλειστικόν δικαίωμα μεταφράσεως διά καθεστώτος μή αποκλειστικών και μή εκχωρησίμων αδειών, χορηγουμένων υπό της αρχής υπό τους κατωτέρω όρους και συμφώνως προς το άρθρον IV.

2. α) Υπο την επιφύλαξιν της παραγράφου 3), όταν κατά την εκπνοήν τριετούς περιόδου ή μακρυτέρας περιόδου, καθοριζομένης υπό της Εθνικής νομοθεσίας της εν λόγω χώρας, από της πρώτης δημοσιεύσεως του έργου, η μετάφρασις δεν έχει δημοσιευθή εις γλώσσαν γενικής χρήσεως εν τη χώρα ταύτη, υπό του κατόχου του δικαιώματος μεταφράσεως ή με την συναίνεσιν αυτού, πας πολίτης της εν λόγω χώρας θα δύναται να λάβη άδειαν, διά να προβή εις μετάφρασιν του έργου εις την εν λόγω γλώσσαν, και δημοσιεύση την μετάφρασιν ταύτην υπό έντυπον μορφήν ή υπό πάσαν ετέραν ανάλογον μορφήν αναπαραγωγής. β) Δύναται επίσης να χορηγηθή άδεια δυνάμει του παρόντος άρθρου εάν εξαντλήθησαν πάσαι αι εκδόσεις της δημοσιευθείσης εις την ως άνω γλώσσαν μεταφράσεως.

3. α) Εις την περίπτωσιν μεταφράσεων εις γλώσσαν, η οποία δεν είναι γενικής χρήσεως εις μίαν ή περισσοτέρας ανεπτυγμένας χώρας, μέλη της Ενώσεως, ετησία περίοδος θα αντικαταστήση την τριετήν περίοδον περί ής η παράγραφος 2)α). β) Πάσα προβλεπομένη εις την παράγραφον 1) χώρα δύναται, με την ομόφωνον συμφωνίαν των ανεπτυγμένων χωρών, μελών της Ενώσεως εις τας οποίας η αυτή γλώσσα είναι γενικής χρήσεως να αντιτασθή εις την περίπτωσιν μεταφράσεως εις αυτήν την γλώσσαν, την εν παραγράφω 2)α) τριετήν περίοδον διά βραχυτέρας περιόδου, καθοριζομένης συμφώνως προς την ως άνω συμφωνίαν, της περιόδου ταύτης μή δυναμένης πάντως να είναι κατωτέρας του έτους. Παρά ταύτα, αι διατάξεις της προηγουμένης φράσεως δεν τυγχάνουν εφαρμογής, όταν η περί ής πρόκειται γλώσσα είναι η αγγλική, ή η ισπανική ή η γαλλική. Πάσα σχετική συμφωνία θα γνωστοποιηθή εις τον Γενικόν Διευθυντήν, υπό των Κυβερνήσεων, αι οποίαι θα έχουν συνάψει αυτήν.

4. α) Πάσα προβλεπομένη εις το παρόν άρθρον άδεια δεν θα δύναται να χορηγηθή προ της εκπνοής προσθέτου προθεσμίας εξ μηνών, εις την περίπτωσιν καθ'ήν δύναται να ληφθή κατά την εκπνοήν τριετούς περιόδου και εννέα μηνών, εις την περίπτωσιν καθ'ήν δύναται να ληφθή κατά την εκπνοήν περιόδου ενός έτους. ι) Από της ημερομηνίας, καθ'ήν ο αιτών εκπληροί τας προβλεπομένας εις το άρθρον VI. 1. διατυπώσεις. ιι) Η εάν η ταυτότης ή η διεύθυνσις του

κεκτημένου του δικαιώματος μεταφράσεως δεν είναι γνωστή, από της ημερομηνίας καθ'ήν ο αιτών προβαίνει, ως προβλέπεται εις το άρθρον IV, 2) εις την αποστολήν της υπ' αυτού υποβληθείσης αιτήσεως εις την αρμοδίαν προς χορήγησιν της αδείας αρχήν. β) Εάν, κατά την διάρκειαν της προθεσμίας των εξ ή των εννέα μηνών, μετάφρασις εις την γλώσσαν διά την οποίαν υπεβλήθη η αίτησις δημοσιεύεται υπό του κεκτημένου του δικαιώματος μεταφράσεως ή με την συναίνεσιν αυτού ουδεμία άδεια θέλει χορηγηθή δυνάμει του παρόντος άρθρου.

5. Πάσα προβλεπομένη εις το παρόν άρθρον άδεια θα δύναται να χορηγηθή μόνον διά χρήσιν σχολικήν, πανεπιστημιακήν ή δι' έρευναν.

6. Εάν η μετάφρασις ενός έργου, δημοσιεύεται υπό του κεκτημένου του δικαιώματος μεταφράσεως ή με την συναίνεσιν αυτού εις τιμήν συγκρίσιμον προς εκείνην, η οποία είναι εν χρήσει εις την υπ' όψιν χώραν δι' ανάλογα έργα, πάσα άδεια χορηγηθείσα δυνάμει του παρόντος άρθρου θα παύση ισχύουσα εάν η μετάφρασις αύτη εγένετο εις την ίδιαν γλώσσαν, το δε περιεχόμενόν της είναι ουσιαστικώς το ίδιον με εκείνην και εκείνο της μεταφράσεως, της δημοσιευθείσης δυνάμει της αδείας. Η θέσις εις κυκλοφορίαν πάντων των αντιτύπων των ήδη παραχθέντων προ της λήξεως της αδείας θα δύναται να συνεχισθή μέχρις εξαντλήσεώς των.

7. Δια τα έργα, τα οποία αποτελούνται κυρίως από εικόνας, άδεια εκπονήσεως και δημοσιεύσεως μεταφράσεως του κειμένου και αναπαραγωγής και δημοσιεύσεως των εικόνων δεν δύναται να χορηγηθή ειμή μόνον εφόσον πληρούνται επίσης αι προϋποθέσεις του άρθρου III.

8. Ουδεμία άδεια δύναται να χορηγηθή δυνάμει του παρόντος άρθρου όταν ο συγγραφεύς απέσυρε εκ της κυκλοφορίας πάντα τα αντίτυπα του έργου του.

9. α) Διά την μετάφρασιν έργου δημοσιευθέντος υπό έντυπον μορφήν ή υφ' οιανδήποτε ετέραν ανάλογον μορφήν αναπαραγωγής δύναται επίσης να χορηγηθή άδεια εις οργανισμόν ραδιοφωνίας, έχοντα την έδραν του εις χώραν προβλεπομένην εις την παράγραφον 1), κατόπιν αιτήσεως υποβαλλομένης εις την αρμοδίαν αρχήν της χώρας ταύτης υπο του εν λόγω οργανισμού, εφόσον πληρούνται άπασαι αι ακόλουθοι προϋποθέσεις. ι) Η μετάφρασις γίνεται εξ αντιτύπου παραχθέντος και αποκτηθέντος συμφώνως προς την νομοθεσίαν την εν λόγω χώρας. ιι) Η μετάφρασις δύναται να χρησιμοποιηθή μόνον διά τας προοριζόμενας διά την εκπαίδευσιν εκπομπάς ή διά την μετάδοσιν πληροφοριών επιστημονικού ή τεχνικού χαρακτήρος, προοριζομένων δι' εμπειρογνώμονας συγκεκριμένου επαγγέλματος. ιιι) Η μετάφρασις χρησιμοποιείται αποκλειστικώς δια τους εις το σημείον ιι) απαριθμούμενους σκοπούς, εις εκπομπάς νομίμως γενομένας και προοριζόμενας διά τους δικαιούχους επί του εδάφους της εν λόγω χώρας, συμπεριλαμβανομένων των εκπομπών, αι οποίαι γίνονται δι' ηχητικών ή οπτικών εγγραφών, πραγματοποιουμένων νομίμως και αποκλειστικώς διά τοιαύτας εκπομπάς. ιν) Άπασαι αι πραγματοποιούμεναι χρήσεις της μεταφράσεως ουδέν κερδοσκοπικόν

χαρακτήρα έχουν. β) Ηχητικά ή οπτικά εγγραφεί μιας μεταφράσεως εκπονηθείσης υπό οργανισμού ραδιοφωνίας υπό το κράτος αδείας χορηγηθείσης δυνάμει της παρούσης παραγράφου δύνανται, δια τους σκοπούς και υπό την επιφύλαξιν των προϋποθέσεων, αι οποίαι απαριθμούνται εις το εδάφιον α) και εν συμφωνία με τον οργανισμόν τούτον, να χρησιμοποιηθούν επίσης υπό παντός ετέρου οργανισμού ραδιοφωνίας, έχοντος την έδραν του εν τη χώρα, της οποίας η αρμοδία αρχή εχορήγησε την εν λόγω άδειαν. γ) Εφ'όσον τηρηθούν πάντα τα κριτήρια και αι προϋποθέσεις αι οποίαι απαριθμούνται εις το εδάφιον α), δύνανται επίσης να χορηγηθή άδεια εις οργανισμόν ραδιοφωνίας δια την μετάφρασιν παντός κειμένου ενσωματωμένου εις οπτικο-ακουστικόν μέσον και δημοσιευμένου μόνον διά σχολικήν και πανεπιστημιακήν χρήσιν. δ) Υπό την επιφύλαξιν των εδαφίων α) και γ), αι διατάξεις των προηγουμένων παραγράφων εφαρμόζονται διά την χορήγησιν και την χρήσιν πάσης αδείας χορηγουμένης δυνάμει της παροήσης παραγράφου.

Άρθρον III

1. Πάσα χώρα, η οποία εδήλωσεν ότι θα επικαλεσθή την προβλεπομένην εις το παρόν άρθρο ευχέρειαν, θα δικαιούται να αντικαταστήση το εις το άρθρον 9 προβλεπόμενον αποκλειστικόν δικαίωμα αναπαραγωγής διά καθεστώτος μή αποκλειστικών και μή εκχωρησίμων αδειών, χορηγουμένων υπό της αρμοδίας αρχής υπό τους κατωτέρω όρους και συμφώνως προς το άρθρον IV.

2. α) Εναντι έργου, διά το οποίον το παρόν άρθρον τυγχάνει εφαρμογής δυνάμει της παραγράφου 7) και εις ήν περίπτωσιν κατά την εκπονήν. ι) Της περιόδου της οριζομένης εις την παράγραφον 3) και υπολογιζομένης από της πρώτης δημοσιεύσεως συγκεκριμένης εκδόσεως τούτου έργου, ή ιι) μακρυτέρας περιόδου οριζομένης υπό της εθνικής νομοθεσίας της εν παραγράφω 1) χώρας και υπολογιζομένης από της αυτής ημερομηνίας, δεν έχουν διατεθή πρὸς πώλησιν αντίτυπα της εκδόσεως ταύτης εν τη χώρα αυτή, προς κάλυψιν των αναγκών είτε του ευρέος κοινού είτε της σχολικής και πανεπιστημιακής εκπαιδεύσεως, υπο του κατόχου του δικαιώματος αναπαραγωγής ή με την συναίνεσιν αυτού, εις τιμήν συγκρίσιμον πρὸς εκείνην, η οποία είναι εν χρήσει εν τη εν λόγω χώρα δι' ανάλογα έργα, πας πολίτης της εν λόγω χώρας θα δύναται να λάβη άδειαν αναπαραγωγής και δημοσιεύσεως της εκδόσεως ταύτης, εις την τιμήν ή εις κατωτέραν τιμήν, πρὸς κάλυψιν των αναγκών της σχολικής και πανεπιστημιακής εκπαιδεύσεως. β) Άδεια αναπαραγωγής και δημοσιεύσεως εκδόσεως, η οποία ετέθη εις κυκλοφορίαν, ως περιγράφεται εις το εδάφιον α) δύναται επίσης να χορηγηθή δυνάμει των προβλεπομένων εις το παρόν άρθρον όρων εάν, μετά την εκπονήν της εφαρμοστέας περιόδου, δεν διατίθενται πλέον προς πώλησιν επιτραπέντα αντίτυπα της εκδόσεως ταύτης, επί διάρκειαν εξ μηνών εν τη ενδιαφερομένη χώρα προς κάλυψιν αναγκών είτε του ευρέος κοινού είτε της σχολικής και πανεπιστημιακής εκπαιδεύσεως, εις τιμήν συγκρίσιμον με εκείνην, η οποία ζητείται εν τη εν λόγω χώρα, δι'ανάλογα έργα.

3. Η περίοδος εις την οποίαν αναφέρεται η παράγραφος 2)α)ι) είναι πενταετής. Εν τούτοις, ι) διά τα έργα, τα οποία πραγματεύονται θετικά και φυσικά επιστήμας και τεχνολογίαν, θα είναι τριετής. ιι) διά τα έργα, τα οποία ανήκουν εις τον χώρον της φαντασίας ως είναι τα μυθιστορήματα, τα ποιητικά, τα δραματικά και μουσικά έργα και διά τα έργα τέχνης, θα είναι επταετής.

4. α) Εις την περίοδον, κατά την οποίαν δύναται να ληφθή κατά την εκπνοήν τριετούς περιόδου, η άδεια δεν θα δύναται να χορηγηθή δυνάμει του παρόντος άρθρου, προ της λήξεως προθεσμίας εξ μηνών. ι) Από της ημερομηνίας, κατά την οποίαν ο αιτών εκπληροί τας προβλεπομένας εις το άρθρον IV. 1) διατυπώσεις. ιι) Η εάν η ταυτότης ή η διεύθυνσις του φορέως του δικαιώματος αναπαραγωγής, δεν είναι γνωστή, από της ημερομηνίας, κατά την οποίαν ο αιτών προβαίνει, ως προβλέπεται εις το άρθρον IV.2) εις την αποστολήν των αντιγράφων της αιτήσεως της υποβληθείσης υπ' αυτού εις την αρμοδίαν προς χορήγησιν της αδειας αρχήν. β) Εις τας άλλας περιπτώσεις και εάν το άρθρον IV.2) τυγχάνη εφαρμογής, η άδεια δεν θα δύναται να χορηγηθή προ της λήξεως προθεσμίας τριών μηνών από της αποστολής αντιγράφων της αιτήσεως. γ) Εάν κατά την διάρκειαν της προθεσμίας εξ ή τριών μηνών, περί ής τα εδάφια α) και β) εγένετο η διάθεσις προς πώλησιν, ως τούτο περιγράφεται εις την παράγραφον 2)α), ουδεμία άδεια θα χορηγηθή δυνάμει του παρόντος άρθρου. δ) Ουδεμία άδεια δύναται να χορηγηθή όταν ο συγγραφεύς απέσυρεν εκ της κυκλοφορίας, άπαντα τα αντίτυπα της εκδόσεως διά την αναπαραγωγήν και την δημοσίευσιν της οποίας εζητήθη η άδεια.

5. Δεν θα χορηγηθή άδεια για την αναπαραγωγήν και την δημοσίευσιν μεταφράσεως έργου, δυνάμει του παρόντος άρθρου, εις τας ακόλουθους περιπτώσεις: ι) Όταν η περί ής πρόκειται μετάφρασις δεν εδημοσιεύθη υπό του κατόχου του δικαιώματος μεταφράσεως ή με την συναίνεσιν αυτού. ιι) Όταν η μετάφρασις δεν εγένετο εις γλώσσαν γενικής χρήσεως εν τη χώρα ένθα ζητείται η άδεια.

6. Εάν αντίτυπα εκδόσεως έργου διατίθενται προς πώλησιν εν τη χώρα, περί ής η παράγραφος 1) προς κάλυψιν αναγκών είτε του ευρέος κοινού είτε της σχολικής και πανεπιστημιακής εκπαιδεύσεως, υπό του κατόχου του δικαιώματος αναπαραγωγής ή με την συναίνεσιν αυτού, εις τιμήν συγκρίσιμον προς εκείνην, η οποία είναι εν χρήσει εν τη εν λόγω χώρα δι' ανάλογα έργα, πάσα άδεια χορηγηθείσα δυνάμει του παρόντος άρθρου θα θεωρηθή λήξασα, εάν η έκδοσις αύτη είναι εις την αυτήν γλώσσαν και το περιεχόμενον της είναι ουσιαστικώς το ίδιον προς εκείνην και εκείνο της δυνάμει της αδειας δημοσιευθείσης εκδόσεως. Η θέσις εις κυκλοφορίαν πάντων των ήδη παραχθέντων αντιτύπων προ της λήξεως της αδειας θα δύναται να συνεχισθή μέχρι εξαντλήσεως αυτών.

7. α) Υπό την επιφύλαξιν του εδαφίου β), τα έργα, ως προς τα οποία εφαρμόζεται το παρόν άρθρον είναι μόνον έργα δημοσιευθέντα υπό έντυπον μορφήν ή υπό πάσαν ετέραν ανάλογον

μορφήν αναπαραγωγής. β) Το παρόν άρθρον εφαρμόζεται επίσης εις την οπτικοακουστικήν αναπαραγωγήν νομίμων οπτικο-ακουστικών μέσων, εφόσον αποτελούν ή ενσωματώνουν προστατευόμενα έργα, ως και εις την μετάφρασιν του κειμένου, το οποίον συνοδεύει αυτά εις γλώσσαν γενικής χρήσεως εν τη χώρα, ένθα ζητείται η άδεια, εφόσον, εννοείται, τα περί ών πρόκειται οπτικοακουστικά μέσα παρήχθησαν και εδημοσιεύθησαν μόνον διά σχολικήν και πανεπιστημιακήν χρήσιν.

Άρθρον IV

1. Πάσα άδεια εκ των αναφερόμενων εις το άρθρον II ή το άρθρον III δύναται να χορηγηθή μόνον εάν ο αιτών, συμφώνως προς τας διατάξεις εν ισχύϊ εν τη υπ' όψιν χώρα αποδείξη, ότι εξήτησε παρά του φορέως του δικαιώματος, την συναίνεσιν του, ίνα εκπονήση μετάφρασιν και δημοσίευση αυτήν ή ίνα αναπαραγάγη (sic) και δημοσιεύση την έκδοσιν κατά περιπτώσιν και ότι δεν ηδυνήθη να λάβη την συναίνεσιν αυτού ή ότι, παρά τας υπ□ αυτού καταβληθείσας δεούσας προσπάθειας, δεν ηδυνήθη να ανεύρη αυτόν. Καθ□όν χρόνον απευθύνει την αίτησιν ταύτην εις τον φορέα του δικαιώματος, ο αιτών οφείλει να πληροφορήση περί τούτων πάν εθνικόν ή διεθνές κέντρον πληροφοριών περί ου η παράγραφος 2).

2. Εάν ο φορέυς του δικαιώματος δεν ανευρέθη υπό του αιτούντος, ούτος οφείλει να απευθύνη, δια αεροπορικού ταχυδρομείου και διά συστημένης επιστολής, αντίγραφα της προς την αρμοδίαν προς χορήγησιν της άδειας αρχήν, υποβληθείσης υπό αυτού αιτήσεως, εις τον εκδότην του οποίου το όνομα αναγράφεται επί του έργου και εις πάν εθνικόν ή διεθνές κέντρον πληροφοριών, τυχόν υποδειχθέν διά γνωστοποιήσεως, προς τούτο κατατεθείσης παρά τω Γενικώ Διευθυντή υπό της Κυβερνήσεως της χώρας, ένθα τεκμαίρεται ότι ο εκδότης έχει την κυρίαν έδραν των εργασιών του.

3. Το όνομα του συγγραφέως δέον να αναγραφή εφ□ όλων των αντιτύπων της μεταφράσεως ή της αναπαραγωγής της δημοσιευθείσης υπό το κράτος άδειας χορηγηθείσης δυνάμει του άρθρου II ή του άρθρου III. Ο τίτλος του έργου δέον να αναγράφεται εφ□ όλων των αντιτύπων τούτων. Εάν πρόκειται περί μεταφράσεως, ο πρωτότυπος τίτλος του έργου, δέον εν πάση περιπτώσει, να αναγράφεται εφ' όλων αυτών.

4. α) Πάσα άδεια χορηγηθείσα δυνάμει του άρθρου II ή του άρθρου III δεν θα καλύπτη την εξαγωγήν αντιτύπων, θα ισχύη δε μόνον διά την δημοσίευσιν της μεταφράσεως ή της αναπαραγωγής, κατά περιπτώσιν εις το εσωτερικόν του εδάφους της χώρας, ένθα η άδεια αυτή εξητήθη. β) Διά τους σκοπούς της εφαρμογής του εδαφίου α) δέον να θεωρήται ως εξαγωγή η αποστολή αντιτύπων εξ εδάφους τινός προς την χώραν ήτις διά το έδαφος τούτο, προέβη εις δήλωσιν συμφώνως προς το άρθρον 1,5). γ) Όταν κυβερνητικός οργανισμός ή πός άλλος δημόσιος οργανισμός χώρας, η οποία εχορήγησε, συμφώνως προς το άρθρον II, άδειαν

δια εκπόνησιν μεταφράσεως εις ετέραν γλώσσαν πλὴν της αγγλικῆς, της ισπανικῆς ἢ της γαλλικῆς αποστέλλη αντίτυπα της δημοσιευθείσης, δυνάμει τοιαύτης αδείας, μεταφράσεως εις ετέραν χώραν, ἡ τοιαύτη αποστολή δεν θα θεωρηθῆ διὰ τους σκοπούς του εδαφίου α), ως αποτελούσα εξαγωγήν, εἴαν πληροῦνται ἅπασαι αἱ ἀκόλουθοι προϋποθέσεις: ι) Οἱ παραλήπται εἶναι ἰδιῶται, πολῖται της χώρας, της οποίας ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ ἐχορήγησε τὴν ἀδειαν, ἢ ὀργανισμοὶ αποτελούμενοι ἐκ τοιοῦτων πολιτῶν. ιι) Τὰ ἀντίτυπα χρησιμοποιοῦνται μόνον διὰ σχολικὴν καὶ πανεπιστημιακὴν χρῆσιν καὶ δια ἔρευναν. ιιι) Ἡ ἀποστολὴ των ἀντιτύπων καὶ ἡ μεταγενεστέρα διανομὴ αὐτῶν εἰς τους παραλήπτας οὐδὲν κερδοσκοπικὸν χαρακτῆρα ἔχει καὶ ιν) ἡ χώρα πρὸς τὴν ὁποίαν ἀπεστάλησαν, τὰ ἀντίτυπα, συνήψε συμφωνίαν, μετὰ της χώρας της οποίας ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ ἐχορήγησε τὴν ἀδειαν, ἵνα ἐπιτρέψη τὴν παραλαβὴν ἢ τὴν διανομὴν ἢ ἀμφοτέρας τὰς ἐνεργείας ταύτας, ἡ δὲ Κυβέρνησις της τελευταίας ταύτης χώρας ἐγνωστοποίησε εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τὴν τοιαύτην συμφωνίαν.

5. Πάν ἀντίτυπον δημοσιευμένον ὑπὸ τὸ κράτος αδείας, χορηγηθείσης δυνάμει του ἀρθρου ΙΙ ἢ του ἀρθρου ΙΙΙ, δέον νὰ περιέχη μνειαν, ἐν τῇ καταλλήλῳ γλώσσῃ διασαφηνίζουσαν ὅτι τὸ ἀντίτυπον τίθεται εἰς κυκλοφορίαν μόνον ἐν τῇ χώρῃ ἢ τῷ ἐδάφει,, εἰς τὸ ὁποῖον ἐφαρμόζεται ἡ ἐν λόγῳ ἀδεια.

6. α) Θα ληφθοῦν εἰς ἐθνικὸν ἐπίπεδον κατάλληλα μέτρα ἵνα: ι) Ἡ ἀδεια περιλάβῃ ὑπὲρ του φορέως του δικαιώματος μεταφράσεως ἢ ἀναπαραγωγῆς, κατὰ περίπτωσιν, ἀμοιβὴν δικαίαν καὶ συμφωνὸν πρὸς τὴν κλίμακα των κανονικῶς καταβαλλομένων ἀμοιβῶν εἰς τὴν περίπτωσιν αδειῶν ἐλευθέρως διαπραγματευομένων μετὰξὺ των ἐνδιαφερομένων εἰς τὰς δύο ὑποκείμενῶν χωρῶν, καὶ ιι) ἐξασφαλισθοῦν ἡ πληρωμὴ καὶ ἡ μεταφορὰ της ἀμοιβῆς ταύτης. Εἴαν ὑπάρχῃ ἐθνικὴ ρύθμισις συναλλαγματικῆς φύσεως, ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ δεν θα φεισθῆ προσπάθειας, προσφεύγουσα εἰς τους διεθνεῖς μηχανισμούς, διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν μεταφορὰν της ἀμοιβῆς εἰς νόμισμα διεθνῶς μετατρέψιμον ἢ εἰς τὸ ἰσοδύναμον αὐτοῦ. β) Θα ληφθοῦν κατάλληλα μέτρα ἐν τῷ πλαισίῳ της ἐθνικῆς νομοθεσίας, ἵνα ἐξασφαλισθῇ ὀρθὴ μετάφρασις του ἔργου ἢ ἀκριβὴς ἀναπαραγωγή της περὶ ἧς πρόκειται ἐκδόσεως, κατὰ περίπτωσιν.

Ἄρθρον V

1. α) Πᾶσα χώρα δικαιουμένη νὰ δηλώσῃ ὅτι θα ἐπικαλεσθῆ τὴν προβλεπομένην εἰς τὸ ἀρθρον ΙΙ εὐχέρειαν δύνатаι, ὅταν ἐπικυρῶνῃ τὴν παρούσαν πράξιν ἢ προσχωρῆ εἰς αὐτήν, ἀντὶ νὰ προβῆ εἰς τοιαύτην δήλωσιν: ι) Νὰ προβῆ, εἴαν εἶναι χώρα, εἰς τὴν ὁποίαν ἐφαρμόζεται τὸ ἀρθρον 30.2)α), εἰς δήλωσιν κατὰ τους ὅρους της διατάξεως ταύτης εἰς ὅτι ἀφορρὰ τὸ δικαίωμα μεταφράσεως. ιι) Νὰ προβῆ, εἴαν εἶναι χώρα εἰς τὴν ὁποίαν δεν ἐφαρμόζεται τὸ ἀρθρον 30.2)α), ἀκόμη δὲ εἴαν δεν εἶναι χώρα ξένη πρὸς τὴν Ἐνωσιν, εἰς δήλωσιν, ὡς προβλέπεται ὑπὸ της πρώτης φράσεως του ἀρθρου 30.2)β). β) Εἰς τὴν περίπτωσιν χώρας, ἡ ὁποία ἐπαυσε νὰ θεωρῆται ὡς χώρα ἐν ἀναπτύξει, ὡς προβλέπεται εἰς τὸ ἀρθρον Ι. 1} δήλωσις γενομένη συμφώνως πρὸς τὴν παρούσαν παράγραφον παραμένει ἰσχυρὰ μέχρι της

ημέρας, κατά την οποίαν λήγει η εφαρμοστέα κατά το άρθρον Ι. 3) προθεσμία. γ) Πάσα χώρα, η οποία προέβη εις δήλωσιν συμφώνως προς την παρούσαν παράγραφον, δεν δύναται να επικαλεσθή μεταγενεστέρως την προβλεπομένην εις το άρθρον ΙΙ ευχέρειαν, έστω και αν ανακαλέση την εν λόγω δήλωσιν.

2. Υπό την επιφύλαξιν της παραγράφου 3) πάσα χώρα, η οποία επεκαλέσθη την προβλεπομένην εις το άρθρον ΙΙ ευχέρειαν, δεν δύναται να προβή μεταγενεστέρως εις δήλωσιν συμφώνως προς την παράγραφον 1).

3. Πάσα χώρα, η οποία έπαυσε να θεωρήται, ως χώρα εν αναπτύξει ως προβλέπεται εις το άρθρον Ι. 1) θα δύναται, δύο έτη το αργότερον πρό της λήξεως της εφαρμοστέας κατά το άρθρον Ι. 3) προθεσμίας, να προβή εις δήλωσιν, εν τη εννοία του άρθρου 30. 2)β), πρώτη φράσις παρά το γεγονός ότι δεν πρόκειται περί χώρας ξένης προς την Ενωσιν. Η δήλωσις αυτή άρχεται ισχύουσα κατά την ημέραν, κατά την οποίαν λήγει η εφαρμοστέα κατά το άρθρον Ι.3) προθεσμία.

Άρθρον VI

1. Πάσα χώρα της Ενώσεως δύναται να δηλώση από της ημερομηνίας της παρούσης πράξεως και εις πάντα χρόνον προτού δεσμευθή υπό των άρθρων 1 έως 21 και από του παρόντος παραρτήματος. ι) Εάν πρόκειται περί χώρας, η οποία δεν εδεσμεύετο υπό των άρθρων 1 έως 21 και υπό του παρόντος Παραρτήματος, θα εδικαιούτο να επικαλεσθή τας εν άρθρω Ι. 1) ευχερείας, ότι θα εφαρμόση τας διατάξεις του άρθρου ΙΙ ή του άρθρου ΙΙΙ ή και αμφοτέρων, εις τα έργα, των οποίων η χώρα προελεύσεως είναι η χώρα, η κατ' εφαρμογήν του κάτωθι σημείου, ιι), αποδεχομένη την εφαρμογήν των άρθρων τούτων εις τοιαύτα έργα ή η δεσμευομένη υπό των άρθρων 1 έως 21 και υπό του παρόντος Παραρτήματος. Η τοιαύτη δήλωσις δύναται να αναφέρεται εις το άρθρον V αντί του άρθρου ΙΙ. ιι) Οτι αποδέχεται την εφαρμογήν του παρόντος Παραρτήματος εις έργα, των οποίων είναι η χώρα προελεύσεως, υπό των χωρών αι οποίαι προέβησαν εις δήλωσιν, δυνάμει του ως άνω σημείου ι) ή εις γνωστοποίησιν, δυνάμει του άρθρου Ι.

2. Πάσα δήλωσις κατά την παράγραφον 1) δέον να γίνη εγγράφως και να κατατεθή παρά τω Γενικώ Διευθυντή. Αρχεται ισχύουσα από της ημερομηνίας της καταθέσεως αυτής. Προς πίστωσιν τούτων, οι υπογεγραμμένοι δεόντως εξουσιοδοτημένοι προς τούτο, υπέγραψαν την παρούσαν πράξιν. Την 24ην Ιουλίου 1971, η πράξις αυτή υπεγράφη υπό των πληρεξουσίων των κάτωθι 28 χωρών: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία Γερμανίας, Βραζιλία, Καμερούν, Κεϋλάνη, Ισραήλ, Κύπρος, Ακτή Ελεφαντοστού, Δανία, Ισπανία, Γαλλία, Ουγγαρία, Ινδία, Ιταλία, Λίβανος, Λιχτενστάϊν, Λουξεμβούργο, Μαρόκον, Μεξικόν, Μονακό, Κάτω Χώραι, Λαϊκή Δημοκρατία του Κογκό, Ηνωμένον Βασιλείον, Αγία Εδρα, Σενεγάλη, Σουηδία, Ελβετία,

Τυνησία, Γιουγκοσλαβία. Συμφώνως προς το άρθρον 37, η Σύμβασις παραμένει ανοικτή προς υπογραφήν μέχρι της 31 Δεκεμβρίου 1972. Εγένετο εν Παρισίοις την 24 Ιουλίου 1971.

ΑΡΘΡΟ 2

Η ισχύς του παρόντος άρχεται από της δημοσιεύσεώς του διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.
